

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 47/2026 van 17 maart 2026

Betreft: advies met betrekking tot het voorontwerp van wet *tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie* (CO-A-2025-219)

Trefwoorden: formeel en materieel legaliteitsbeginsel – screening van onderdanen van landen buiten de EU – autoriteiten met toegang tot Eurodac – rechtshandhavingsautoriteiten – controlerende autoriteit op rechtshandhavingsautoriteiten – terroristische misdrijven – ernstige strafbare feiten – uitbreiding via een nationale wet van essentiële elementen van gegevensverwerking die door een Europese verordening zijn bepaald – centralisatie door de Dienst Vreemdelingenzaken gedurende 10 jaar van biometrische gegevens van buitenlandse onderdanen – opname van onderhouden – videoconferentie

Vertaling

De Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit");

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van mevrouw Anneleen Van Bossuyt, minister van Asiel en Migratie, en Maatschappelijke Integratie, belast met Grootstedenbeleid, ontvangen op ontvankelijke wijze op 5 januari 2026;

Gelet op de aanvullende informatie, gevraagd op 6 februari 2026 en ontvangen op 16 februari 2026;

Enkel adviezen met betrekking tot ontwerpen en voorstellen met rang van wet, die uitgaan van de federale overheid, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie worden zowel in het Nederlands als in het Frans door de Autoriteit gepubliceerd. De 'Originele versie' is de versie die gevalideerd werd.

Gelet op de kennisgeving van volledigheid, verzonden door de Autoriteit op 23 februari 2026;

Brengt op 17 maart 2026 het volgende advies uit:

I. Voorwerp van de aanvraag

1. De minister bevoegd voor Asiel en Migratie heeft het advies van de Autoriteit gevraagd over de artikelen 7, 10, 11, 25, 35, 58, 59 en 72 van het voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie, goedgekeurd in mei 2024 (hierna "het voorontwerp van wet").

II. Onderzoek

a. Aanwijzing van de bevoegde autoriteiten voor het uitvoeren van de screening van onderdanen van derde landen in de zin van Verordening (EU) 2024/1356 (artikel 7 van het voorontwerp van wet – artikel 8^{quater} in ontwerp)

2. Artikel 7 van het voorontwerp van wet voegt een artikel 8^{quater} toe aan de voormelde wet van 15 december 1980 om uitvoering te geven aan artikel 8.9 van Verordening (EU) 2024/1356¹ (hierna "de screeningsverordening"), dat de lidstaten verplicht de autoriteiten aan te wijzen die belast zijn met het uitvoeren van de screening² die door deze verordening wordt voorzien en georganiseerd, en erop toe te zien dat het personeel dat met deze screening is belast, beschikt over de nodige kennis en opleiding, en dat binnen dit personeel alleen naar behoren gemachtigde personeelsleden die verantwoordelijk zijn voor de identificatie en de verificatie van de identiteit en de veiligheidscontrole toegang hebben tot de in de artikelen 14 en 15 van de screeningsverordening bedoelde gegevens, systemen en databanken³.

¹ Verordening (EU) 2024/1356 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot invoering van de screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/817.

² Zoals bepaald in artikel 1 van deze Verordening (EU) 2024/1356: "De screening strekt ertoe de controle van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen overschrijden, te versterken, alle onderdanen van derde landen die aan screening onderworpen zijn, te identificeren en aan de hand van de relevante databanken te controleren of de aan de screening onderworpen personen een bedreiging zouden kunnen vormen voor de binnenlandse veiligheid. De screening omvat in voorkomend geval ook voorlopige medische controles en beoordelingen van de kwetsbaarheid om personen die gezondheidszorg nodig hebben en personen die een gevaar voor de volksgezondheid zouden kunnen vormen te identificeren en kwetsbare personen te identificeren. Dergelijke controles vergemakkelijken de doorverwijzing van die personen naar de passende procedure."

³ Namelijk het gemeenschappelijk identiteitsregister dat is ingesteld bij Verordeningen (EU) 2019/817 en (EU) 2019/818 ("CIR") art. 20 en 20 bis), het Schengeninformatiesysteem dat is ingesteld bij de Verordeningen (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 en (EU) 2018/1862 ("SIS"), het inreis-uitreisysteem dat is vastgesteld bij Verordening (EU) 2017/2226 ("EES"), het Europees

3. In artikel 8^{quater} in ontwerp worden als Belgische screeningsautoriteiten aangewezen: **de Dienst Vreemdelingenzaken en "de politiediensten zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus"**.
4. Krachtens het algemeen rechtsbeginsel van de toewijzing van administratieve bevoegdheden, zoals neergelegd in artikel 105 van de Grondwet en artikel 78 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, hebben administratieve autoriteiten geen andere bevoegdheden dan die welke hun uitdrukkelijk worden toegekend door de Grondwet en de wetten en decreten die krachtens deze zijn uitgevaardigd⁴. Bovendien kan een administratie, overeenkomstig artikel 6.1.e) van de AVG, enkel rechtmatig persoonsgegevens verwerken voor zover dit noodzakelijk is voor de vervulling van de haar opgedragen taken van openbare dienstverlening.
5. Gelet op de aanwijzing van meerdere administraties/autoriteiten als screeningsautoriteit, zal de identificatie van de nationale autoriteit die concreet belast zal zijn, voor een bepaalde persoon, met de uitvoering van de door de screeningsverordening opgelegde gegevensverwerkingen, afhangen van haar bevoegdheid en dus van de omstandigheden van de aanhouding/overname⁵ van de betrokkenen. Zowel met het oog op de kwaliteit en de doeltreffendheid van de uitvoering van de screening als op de voorspelbaarheid van deze gegevensverwerkingen voor de betrokkenen, **beveelt de Autoriteit dan ook aan de in artikel 8^{quater} in ontwerp opgenomen aanwijzing te verbeteren, hetzij door deze aan te vullen met een delegatie aan de Koning die hem machtigt te bepalen welke autoriteit de screening zal uitvoeren ten aanzien van welke categorieën van personen en in welke omstandigheden, hetzij door de toelichtingen die hierover zijn opgenomen in de memorie van toelichting op te nemen (en zo nodig aan te vullen) in het dispositief van het voorontwerp van wet.**
6. Deze precisering dringt zich des te meer op aangezien de screeningsverordening zeer korte termijnen vaststelt voor de uitvoering van deze screening, gaande van maximaal 3 dagen tot maximaal 7 dagen vanaf het moment dat de betrokkene is aangehouden (of op het Belgische grondgebied is ontscheept of zich aan de Belgische grens heeft gemeld). Indien de wetgever twee verschillende autoriteiten

reisinformatie- en -autorisatiesysteem dat is vastgesteld bij Verordening (EU) 2018/1240 ("Etias"), het Visuminformatiesysteem dat is vastgesteld bij Besluit 2004/512/EG ("VIS") en het gecentraliseerd systeem voor de vaststelling welke lidstaten over informatie beschikken inzake veroordelingen van onderdanen van derde landen en staatlozen dat is vastgesteld bij Verordening (EU) 2019/816 ("Ecris-TCN").

⁴ P. Goffaux, Dictionnaire de droit administratif, 2ème édition, p. 79.

⁵ Zo blijkt bijvoorbeeld uit de memorie van toelichting dat onderdanen van derde landen die internationale bescherming aanvragen en zich aanbieden aan een grenspost zonder te voldoen aan de toegangsvoorwaarden en die bijgevolg het voorwerp uitmaken van een beslissing tot teruggrijping, aan een screening zouden worden onderworpen door de grenspolitie indien zij hun verzoek indienen aan de grenspost, dan wel door de Dienst Vreemdelingenzaken indien het verzoek om internationale bescherming wordt ingediend tijdens hun vasthouding in een gesloten centrum.

aanwijst voor de uitvoering van deze screening in België ten aanzien van dezelfde categorieën van personen die zich in dezelfde omstandigheden bevinden (zoals lijkt te blijken uit de memorie van toelichting⁶), leidt dit, naast een gebrek aan voorspelbaarheid voor de betrokkenen met betrekking tot de autoriteit die hun "screening" daadwerkelijk zal uitvoeren, tot een **risico op niet-uitvoering van de screening (wanneer de ene autoriteit ervan uitgaat dat de andere zal optreden) of op niet-naleving van de voor de uitvoering van deze screening vereiste termijnen, hetgeen de opsteller van het voorontwerp van wet dient te vermijden.**

7. Bovendien, gelet op het feit dat artikel 8.9 van de screeningsverordening het volgende bepaalt: "*De lidstaten zorgen er ook voor dat alleen naar behoren gemachtigde personeelsleden van de screeningsautoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de identificatie of de verificatie van de identiteit en de veiligheidscontrole toegang hebben tot de in de artikelen 14 en 15 [van de screeningsverordening] bedoelde gegevens, systemen en databanken.*", **beveelt de Autoriteit aan om uitdrukkelijk aan de Koning de taak te delegeren om op limitatieve wijze de soorten functies te bepalen die kunnen worden uitgeoefend door het personeel dat daartoe uitdrukkelijk moet worden gemachtigd, en dit in functie van de betrokken databanken** (tenzij dit reeds elders is geregeld, in welk geval daarnaar dient te worden verwezen in de memorie van toelichting). Gelet op het gevoelige karakter van de gegevens die in deze databanken kunnen worden geraadpleegd, is het eveneens van belang **dit personeel tot het strikt noodzakelijke minimum te beperken en het aan strikte vertrouwelijkheidsverplichtingen te onderwerpen.**
8. Volledigheidshalve merkt de Autoriteit op dat, indien de screeningsverordening of de andere Europese verordeningen waarnaar zij verwijst, niet duidelijk de essentiële elementen⁷ bepalen van de verwerkingen van persoonsgegevens die de screeningsautoriteiten zullen uitvoeren om deze screening te verrichten (hetgeen door de opsteller van het voorontwerp van wet moet worden nagegaan), met inbegrip van de omstandigheden waarin deze wordt uitgevoerd, in deze leemte moet worden voorzien door de nationale wetgever met inachtneming van het in artikel 22 van de Grondwet neergelegde legaliteitsbeginsel, zoals uitgelegd door het Grondwettelijk Hof.
9. Ter herinnering: wanneer lidstaten wettelijke verplichtingen invoeren inzake de verwerking van

⁶ Daarin wordt het volgende gepreciseerd: "*Wanneer een illegaal verblijvende onderdaan van een derde land door de politie wordt aangehouden tijdens een identiteitscontrole of na het plegen van feiten van openbare orde. In dit geval wordt de screening - overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) 2024/1356 - uitgevoerd door de federale of lokale politie, of door de Dienst Vreemdelingenzaken, naargelang de omstandigheden (bijvoorbeeld naargelang de persoon al dan niet internationale bescherming heeft aangevraagd of al dan niet wordt vastgehouden in een gesloten centrum).*"

⁷ Deze essentiële elementen zijn in principe, zoals blijkt uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en de adviespraktijk van de Raad van State, het doeleinde of de doeleinden van de geregelde verwerking, de categorieën van persoonsgegevens die nodig zijn voor het verwezenlijken van elk doeleinde, de categorieën van betrokkenen van wie gegevens worden verwerkt, de categorieën van ontvangers van de gegevensstromen die eventueel nodig zijn voor het bereiken van elk doeleinde en de maximale bewaartermijn van de gegevens voor het verwezenlijken van elk doeleinde. De Autoriteit voegt daar in bepaalde omstandigheden ook de identificatie van de verwerkingsverantwoordelijke aan toe.

persoonsgegevens (artikel 6.1.c) van de AVG) of wanneer zij specifieke bepalingen invoeren met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens door overheidsinstanties in het kader van de vervulling van hun taken van openbare dienstverlening (artikel 6.1.e) van de AVG), moeten zij hun Grondwet eerbiedigen. In België kent het legaliteitsbeginsel, verankerd in artikel 22 van de Grondwet, aan de wetgevende macht het monopolie toe om de inmengingen van de overheid in het recht op eerbiediging van het privéleven en het recht op bescherming van persoonsgegevens vast te stellen. Dit beginsel, zoals uitgelegd door het Grondwettelijk Hof en de Raad van State⁸, houdt in dat de essentiële elementen van de gegevensverwerkingen door overheidsinstanties moeten worden vastgesteld bij een norm met rang van wet (formele legaliteit), dat deze inmengingen op een redelijke rechtvaardiging moeten berusten en de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid moeten eerbiedigen⁹, en dat deze vaststelling moet gebeuren in duidelijke en voldoende nauwkeurige bewoordingen om de vereiste voorspelbaarheid van de inmenging te waarborgen; dit vereist eveneens dat voldoende nauwkeurig wordt bepaald in welke omstandigheden de geregelde verwerkingen van persoonsgegevens worden uitgevoerd (materiële legaliteit)¹⁰.

b. Aanwijzing van de Belgische autoriteiten die toegang hebben tot Eurodac voor andere doeleinden dan rechtshandhaving en uitbreiding van de doeleinden voor het gebruik van Eurodac (artikel 10 van het voorontwerp van wet – artikel 8septies, § 1, in ontwerp)

⁸ Zie met name advies 68.936/AV van de Raad van State van 7 april 2021 over een voorontwerp van wet betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie, punt 101 e.v., en advies 73.507/2 van de Raad van State van 5 juni 2023 over een voorontwerp van decreet van de Franse Gemeenschap betreffende de digitalisering en operationalisering van de procedures voor uitzonderlijk zittenblijven die van toepassing zijn tijdens het traject van de leerling in de gemeenschappelijke kern, punt 1 van de tweede algemene opmerking en de aangehaalde referenties, of Grondwettelijk Hof, 22 september 2022, 110/2022, B.11.2.

⁹ Elke inmenging in het recht op eerbiediging van de bescherming van persoonsgegevens is slechts toegestaan als zij noodzakelijk is en in verhouding staat tot het (de) nagestreefde doeleinde(n).

Een verwerking van persoonsgegevens wordt als noodzakelijk beschouwd wanneer zij de minst ingrijpende maatregel vormt om het nagestreefde doel (van algemeen belang) te bereiken. Daartoe moet:

- ten eerste, de gegevensverwerking het nagestreefde doeleinde effectief kunnen bereiken. Er moet dus op basis van feitelijke en objectieve elementen worden aangetoond dat de beoogde verwerking van persoonsgegevens doeltreffend is om het nagestreefde doeleinde te bereiken;
- ten tweede, die verwerking van persoonsgegevens de minst ingrijpende maatregel zijn in het licht van het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Dit betekent dat, indien het mogelijk is het nagestreefde doeleinde te bereiken met een maatregel die minder ingrijpend is voor het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer of het recht op bescherming van persoonsgegevens, de oorspronkelijk beoogde gegevensverwerking niet mag worden ingevoerd. Daartoe moet in detail worden uiteengezet en met feitelijk en objectief bewijsmateriaal worden aangetoond waarom de andere, minder ingrijpende maatregelen niet volstaan om het nagestreefde doeleinde te bereiken.

Indien de noodzaak van de verwerking van persoonsgegevens is aangetoond, moet nog worden aangetoond dat de verwerking evenredig is (in de strikte zin) met het nagestreefde doeleinde, dat wil zeggen dat er een juist evenwicht bestaat tussen de verschillende belangen die op het spel staan en de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Met andere woorden, er moet een evenwicht zijn tussen de inmenging in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en op bescherming van persoonsgegevens, en het doeleinde dat wordt nagestreefd – en effectief kan worden bereikt – met die verwerking. De voordelen van de gegevensverwerking in kwestie moeten dus opwegen tegen de nadelen voor de betrokkenen.

¹⁰ Grondwettelijk Hof, 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.2.

10. De herziene Eurodac-verordening in het kader van het Europees migratiepact is op 22 mei 2024 in het Publicatieblad bekendgemaakt en treedt op 12 juni 2026 volledig in werking. Voortaan zullen in Eurodac niet langer enkel de vingerafdrukken van verzoekers om internationale bescherming ouder dan 14 jaar worden opgeslagen, maar ook bijkomende identificatiegegevens (zoals onder meer hun naam, voornamen, geboortedatum, nationaliteit, gezichtsopname en soorten reisdocumenten). Alle verzoekers om internationale bescherming ouder dan 6 jaar (en niet langer enkel die ouder dan 14 jaar) zullen daarin worden geregistreerd, en de categorieën van geregistreeerde personen worden uitgebreid tot personen die zijn aangehouden in illegaal verblijf op het nationale grondgebied, personen die op irreguliere wijze de grenzen overschrijden, personen die tijdelijke bescherming genieten, alsook personen die na opsporings- en reddingsoperaties zijn ontscheept en personen die zijn geregistreerd in het kader van een procedure voor hervestiging. Er is tevens zowel een uitbreiding doorgevoerd van de gegevens die door Eurodac worden meegedeeld in het kader van het geautomatiseerde systeem voor de vergelijking van biometrische gegevens, als een uitbreiding van de doeleinden waarvoor Eurodac kan worden gebruikt. Zo gaat het er met name niet langer alleen om Eurodac te raadplegen om de lidstaat te identificeren die verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming, maar ook om, onder bepaalde voorwaarden, de rechtshandavingsinstanties toe te laten Eurodac te raadplegen met het oog op het voorkomen of opsporen van terroristische misdrijven en ernstige strafbare feiten.
11. Artikel 8*septies* in ontwerp van de voormelde wet van 15 december 1980 **geeft uitvoering aan artikel 40.2 van de Eurodac-verordening door de Belgische nationale autoriteiten aan te wijzen die toegang hebben tot Eurodac.** Dit artikel 40.2 bepaalt het volgende: "*Elke lidstaat bepaalt welke nationale autoriteiten in overeenstemming met lid 1 van dit artikel toegang hebben tot de in Eurodac opgeslagen gegevens voor de in artikel 1, lid 1, punten a), b), c) en j) vastgelegde doeleinden. Bij de aanwijzing van deze autoriteiten wordt gespecificeerd welke dienst precies bevoegd is voor de uitvoering van de taken in verband met de toepassing van deze verordening.*"
12. Deze aanwijzing **vereist dat erop wordt toegezien (1) dat de aangewezen autoriteiten bevoegd zijn** in het licht van de taken van openbare dienstverlening die hun door de wetgever zijn toegekend, **en (2) dat de gegevensverwerkingen die zij via Eurodac zullen uitvoeren, voorspelbaar zijn. Volgens de Autoriteit vereist dit dat, meer dan in het voorontwerp van wet het geval is, de concrete doeleinden waarvoor zij toegang zullen hebben tot Eurodac worden gepreciseerd, aangezien "de in artikel 1, lid 1, punten a), b), c) en j) vastgelegde doeleinden" van de Eurodac-verordening eerder overeenkomen met taken van algemeen belang dan met verwerkingsdoeleinden in de zin van de AVG.**
13. Wat betreft de bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken, het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) en de Belgische diplomatieke en consulaire

vertegenwoordigingen¹¹, **is het aan de opsteller van het voorontwerp van wet om na te gaan of deze autoriteiten reeds door de wetgever zijn belast met de taken van openbare dienstverlening waarvoor hun een recht op toegang tot Eurodac wordt toegekend, en om daarnaar te verwijzen in de memorie van toelichting.**

14. **Wat betreft de doeleinden waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken Eurodac zal kunnen raadplegen**, bepaalt artikel 8septies, § 1, 1°, dat het gaat om "*de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a), b), c) en j), van Verordening (EU) 2024/1358 en de doeleinden vermeld in Verordeningen (EG) nr. 767/2008 en (EU) 2018/1240*".
15. De opsteller van het voorontwerp van wet werd door de diensten van de Autoriteit gevraagd of uit de verwijzing, die in de bepaling in ontwerp wordt gemaakt naar artikel 1, § 1, a), b), c) en j), van Verordening (EU) 2024/1358, kan worden afgeleid dat de concrete doeleinden waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken toegang tot Eurodac zal krijgen, bestaan uit het beheer van verzoeken om asiel, internationale bescherming in de zin van Verordening (EU) 2024/1351, hervestiging en toelating op humanitaire gronden in de zin van Verordening (EU) 2024/1350 en tijdelijke bescherming in de zin van Richtlijn 2001/55/EG, en meer in het bijzonder uit:
- de verificatie van de identiteit van de verzoeker (in geval van twijfel over zijn identiteit op basis van de informatie waarover de Dienst beschikt);
 - de vaststelling van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek (identificatie van eventuele meervoudige verzoeken voor dezelfde persoon) om dubbele statussen of het omzeilen van de asielregels te voorkomen;
 - de identificatie van een eventueel eerder illegaal verblijf in een lidstaat of van een eventueel ander verzoek voor een andere beschermingsstatus, teneinde, in voorkomend geval, te bepalen of een reeds lopende procedure niet eerder moet worden voortgezet.
16. In antwoord hierop verwees de afgevaardigde naar het feit dat de verwijzing naar artikel 1 van de Eurodac-verordening afkomstig is uit artikel 40.2 van diezelfde verordening, en voerde hij aan dat het aan de Europese Commissie toekomt om hierover nadere verduidelijking te geven. Hij preciseerde evenwel ook de volgende zaken: (1) identiteitscontroles hebben niet enkel betrekking op verzoekers om internationale bescherming, maar ook op vreemdelingen die worden onderschept in een situatie van illegaal verblijf, (2) "*De doeleinde in kader van internationale bescherming is niet enkel vaststellen verantwoordelijke lidstaat. Zoals ook blijkt uit artikel 1, lid 1, punt a, Eurodac-verordening 2024/1358: het kan gaan om "ondersteuning" van het asielstelsel in het algemeen (dus bv ook kwalificatie- en procedureverordeningen 2024/1347 en 2024/1348). Vaststelling van de verantwoordelijke lidstaat*

¹¹ De politiediensten staan onder het toezicht van het Controleorgaan op de politionele informatie (COC) en niet van de Autoriteit.

(2024/1351) is slechts een van de voorbeelden in dit verband.", en (3) "De vaststelling van een vroeger illegaal verblijf (in een andere lidstaat) kan ook voor andere doeleinden gebruikt worden. Artikel 1, lid 1, punt c, spreekt in het algemeen over "beheersen van illegale migratie" en "nemen van passende maatregelen"." Volgens de Autoriteit ontslaat dit de opsteller van het voorontwerp van wet niet van de verplichting om nauwkeurig te bepalen voor welke doeleinden de Dienst Vreemdelingenzaken toegang zal krijgen tot Eurodac, en daarmee te voldoen aan het legaliteitsbeginsel zoals neergelegd in artikel 22 van de Grondwet.

17. **De punten van artikel 1, § 1, van de Eurodac-verordening, waarnaar in artikel 8 septies in ontwerp wordt verwezen, hebben immers betrekking op het doel van Eurodac, en de verwijzing naar "de doeleinden vermeld" in de twee andere verordeningen inzake VIS en Etias kan niet gelden als een bepaling van de doeleinden waarvoor Eurodac wordt geraadpleegd.** Deze werkwijze stemt niet overeen met wat vereist wordt door het legaliteitsbeginsel in zijn materiële dimensie, zoals neergelegd in artikel 22 van de Grondwet en zoals uitgelegd door het Grondwettelijk Hof. Het bepalen van het (de) concrete doeleinde(n) waarvoor Eurodac kan worden geraadpleegd vergt immers een hogere mate van precisie en verschilt van het bepalen van het doel van Eurodac (of van de taken van algemeen belang waarvoor het werd opgezet), ook al moeten die doeleinden uiteraard binnen dat doel passen. **"Het asielstelsel [...] ondersteunen"¹², helpen bij de toepassing van een Europese verordening¹³, "helpen bij de beheersing van irreguliere immigratie naar de Unie"¹⁴ of de uitvoering van een Europese richtlijn ondersteunen¹⁵, vormen immers geen verwerkingsdoeleinden in de zin van de AVG, zoals die met de vereiste mate van precisie moeten worden bepaald.**
18. Bovendien bepaalt **artikel 40.1 van de Eurodac-verordening** het volgende: "De lidstaat van herkomst heeft toegang tot de gegevens die hij heeft toegezonden en die in Eurodac zijn opgeslagen [...]" en "De lidstaten mogen de gegevens die door een andere lidstaat zijn toegezonden niet doorzoeken en mogen evenmin dergelijke gegevens ontvangen, met uitzondering van de gegevens die het resultaat zijn van de in de artikelen 27 en 28 genoemde vergelijking."; namelijk de geautomatiseerde vergelijking van biometrische gegevens, met name van verzoekers om internationale bescherming (of een gelijkaardige regeling) of van personen die zijn aangehouden in verband met het irregulier overschrijden van een grens of in illegaal verblijf, **teneinde (1) vast te stellen of deze persoon reeds een dergelijk verzoek heeft ingediend in een andere lidstaat, (2) te trachten de aangehouden persoon te identificeren en, in geval van een "hit", (3) een reeks in Eurodac**

¹² Artikel 1.1.a) van de Eurodac-verordening.

¹³ Artikel 1.1.b) van de Eurodac-verordening.

¹⁴ Artikel 1.1.c) van de Eurodac-verordening.

¹⁵ Artikel 1.1.j) van de Eurodac-verordening.

beschikbare gegevens mee te delen die nodig zijn voor zijn identificatie, voor het beheer van zijn verzoek om internationale bescherming of voor zijn "screening" in de zin van de screeningsverordening.

19. Wat betreft de verwijzing naar de andere verordeningen inzake Etias en VIS, merkt de Autoriteit tevens op dat **de Eurodac-verordening de lidstaten niet toestaat de doeleinden waarvoor Eurodac mag worden gebruikt uit te breiden, terwijl het voorontwerp van wet een dergelijke uitbreiding doorvoert** door op weinig precieze wijze te verwijzen naar "*de doeleinden vermeld in Verordeningen (EG) nr. 767/2008 en (EU) 2018/1240*". Zoals bevestigd door de afgevaardigde van de minister, **zijn het de artikelen 9 en 10 van de Eurodac-verordening die de doeleinden bepalen waarvoor de nationale Etias-eenheden en de bevoegde visumautoriteiten Eurodac mogen raadplegen, en dit uitsluitend** "*voor het onderzoeken van reisautorisatieaanvragen*" overeenkomstig Verordening (EU) 2018/1240 en "*voor het handmatig verifiëren van de treffers die voortvloeien uit de geautomatiseerde zoekopdrachten die overeenkomstig de artikelen 9 bis en 9 quater van Verordening (EG) nr. 767/2008 door het VIS zijn verricht en voor het onderzoeken van en beslissen over visumaanvragen overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EG) nr. 810/2009*".
20. **Wat betreft de doeleinden waarvoor het CGVS Eurodac mag raadplegen**, bepaalt artikel 8septies, § 1, 3°, in ontwerp dat het gaat om "*de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a) en b) van deze Verordening*". De Autoriteit is van oordeel dat de opsteller van het voorontwerp van wet met "*deze Verordening*" de Eurodac-verordening bedoelt. Opnieuw, zoals hierboven uiteengezet, draagt een dergelijke verwijzing niet bij tot de vereiste voorspelbaarheid in het licht van het legaliteitsbeginsel zoals neergelegd in artikel 22 van de Grondwet.
21. Toen hem werd gevraagd naar deze concrete doeleinden en of het CGVS bevoegd is om te bepalen welke staat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming (en of niet veeleer de Dienst Vreemdelingenzaken hiervoor bevoegd is), antwoordde de afgevaardigde van de minister het volgende: "*Hoewel deze bevoegdheid toekomt aan de DVZ, is deze informatie noodzakelijk voor het CGVS ingeval Verordening 2024/1351 niet kan worden toegepast en de vreemdeling niet kan worden overgedragen aan de andere lidstaat. In dat geval wordt het verzoek voor behandeling overgemaakt aan het CGVS en laat deze informatie toe om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren indien de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat (art. 38, lid 1, c) van Verordening 2024/1348). Eurodac bevat in dat geval nuttige informatie voor de beoordeling van dit verzoek.*" **De Autoriteit beveelt aan om, in plaats van te bepalen dat het CGVS toegang heeft tot Eurodac voor "de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a) en b) van deze Verordening", te preciseren dat het doeleinde waarvoor het CGVS Eurodac raadpleegt erin bestaat na te gaan of de verzoeker om internationale bescherming niet reeds dergelijke bescherming geniet in een andere lidstaat.** Wat betreft de doeleinden bedoeld in artikel 1.1.b) van de Eurodac-verordening, antwoordde de afgevaardigde van de minister het

volgende: "Het CGVS is betrokken partij in de procedure van hervestiging en geeft ook het vluchtelingenbewijs af aan hervestigde vluchtelingen in België." **Indien de raadpleging van Eurodac noodzakelijk is voor het opstellen van dit certificaat** (naast de raadpleging die voorafgaandelijk door de Dienst Vreemdelingenzaken zal zijn verricht voordat het dossier aan het CGVS wordt overgemaakt), **hetgeen** naar behoren **moet worden gemotiveerd** in de bespreking bij het artikel in ontwerp, dient te worden **bepaald dat het andere doeleinde waarvoor het CGVS Eurodac raadpleegt bestaat in het opstellen van een hervestigingcertificaat ten behoeve van vreemdelingen die zijn hervestigd en toegelaten krachtens Verordening (EU) 2024/1350.**

22. **Wat betreft de doeleinden waarvoor de Belgische diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen Eurodac zullen raadplegen**, bepaalt artikel 8septies, § 1, 4°, in ontwerp dat het gaat om "de doeleinden vermeld in Verordening (EG) nr. 767/2008", hetgeen evenmin voldoet aan de kwaliteitseisen die worden gesteld aan de normen voor de verwerking van persoonsgegevens; **er wordt verwezen naar de voorgaande uiteenzettingen** over artikel 10 van de Eurodac-verordening, die *mutatis mutandis* van toepassing zijn. **Bovendien**, gelet op het feit dat uit de ontvangen aanvullende informatie blijkt dat "op grond van de vreemdelingenwet [...] nationaal in principe enkel "de minister (bevoegd voor asiel en migratie) of zijn gemachtigde (de DVZ)" bevoegd [is] om te beslissen over toegang tot het grondgebied, niet de consulaten" maar dat "ingeval van twijfel over de visumaanvraag (volgens criteria vastgelegd in interne instructies) [...] de consulaten de visumaanvraag dus [zullen] overmaken aan DVZ" en dat "indien het echter duidelijk is dat het visum toegekend moet worden, [...] de beslissing (tot visumafgifte) [wordt] genomen door het consulaat zelf", **beveelt de Autoriteit aan om, teneinde het legitieme karakter te waarborgen van de raadplegingen van Eurodac door de consulaten voor het verrichten van de verificaties bedoeld in artikel 10 van de Eurodac-verordening in het kader van hun beheer van visumaanvragen, in de voormelde wet van 15 december 1980 de bevoegdheid van de consulaten inzake visumafgifte te voorzien** en aan de Koning de taak te delegeren om de omstandigheden te bepalen waarin het beheer van die aanvragen moet worden overgedragen aan de Dienst Vreemdelingenzaken.
23. Artikel 40.2 van de Eurodac-verordening bepaalt het volgende: "Bij de aanwijzing [...] [door de lidstaten van de nationale autoriteiten die gemachtigd zijn om toegang te hebben tot Eurodac] *wordt gespecificeerd welke dienst precies bevoegd is voor de uitvoering van de taken in verband met de toepassing van deze verordening.*" Het **laatste lid van paragraaf 1 van artikel 8septies in ontwerp** verplicht de aangewezen autoriteiten om binnen hun personeel te bepalen welke personeelsleden toegang hebben tot Eurodac en voor welke van de in het eerste lid van diezelfde bepaling in ontwerp vermelde doeleinden. Met het oog op de voorspelbaarheid en gelet op de gevoeligheid van de gegevens die aldus kunnen worden geraadpleegd, **beveelt de Autoriteit aan te voorzien dat deze bepaling wordt voorafgegaan door een vaststelling, minstens bij**

ministerieel besluit, van de betrokken functiecategorieën, en dat deze worden beperkt tot het strikt noodzakelijke minimum.

24. **Artikel 8septies, § 1, tweede lid, in ontwerp delegeert, in deze bewoordingen, aan de Koning de bevoegdheid om de doeleinden uit te breiden waarvoor de in het eerste lid aangewezen autoriteiten gemachtigd zijn om Eurodac te raadplegen:**

"De Koning kan de doeleinden van de toegang tot Eurodac uitbreiden voor de in het eerste lid bedoelde autoriteiten. Daarnaast kan de Koning, wanneer andere autoriteiten dan die bedoeld in het eerste lid, belast zijn met de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a), b), c) of j) van [de Eurodac-verordening] [...], of met de doeleinden vermeld in [de verordeningen inzake VIS of Etias] [...], deze autoriteiten machtigen om toegang te krijgen tot Eurodac en de doeleinden van de toegang bepalen."
(onderstreept door de Autoriteit)

25. Deze bepaling in ontwerp is **strijdig met artikel 22 van de Grondwet in zoverre zij de Koning machtigt om een van de essentiële elementen van de verwerking die door de raadpleging van Eurodac tot stand komt, te bepalen**, namelijk het uitbreiden van de doeleinden waarvoor de in het eerste lid bedoelde autoriteiten Eurodac mogen raadplegen. In het kader van de normatieve regeling van verwerkingen van persoonsgegevens is een aan de Koning verleende delegatie immers slechts¹⁶ in overeenstemming met het legaliteitsbeginsel wanneer **de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de uitvoering van maatregelen waarvan de essentiële elementen vooraf door de wetgever zijn vastgesteld**¹⁷.

c. Aanwijzing van de Belgische rechtshandhavingsautoriteiten die gemachtigd zijn om Eurodac te gebruiken en van de nationale autoriteit die belast is met het toezicht hierop (artikel 10 van het voorontwerp van wet – artikel 8septies, § 2 en 3, in ontwerp)

26. **Artikel 5 van de Eurodac-verordening verplicht de lidstaten om**, onder hun autoriteiten die belast zijn met het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten, **de autoriteiten aan te wijzen die, voor rechtshandhavingsdoeleinden**, via het nationaal toegangspunt **om vergelijkingen mogen verzoeken van biometrische of alfanumerieke gegevens met de in Eurodac opgeslagen gegevens**. Daarnaast wordt ook vereist dat een lijst wordt bijgehouden van de operationele diensten binnen de aangewezen autoriteiten die

¹⁶ Met uitzondering evenwel van het specifieke geval van bijzondere machten, die enkel kunnen worden toegekend in uitzonderlijke omstandigheden en mits naleving van bepaalde voorwaarden.

¹⁷ Zie met name advies 68.936/AV van de Raad van State van 7 april 2021 over een voorontwerp van wet betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie, punt 101 e.v., en advies 73.507/2 van de Raad van State van 5 juni 2023 over een voorontwerp van decreet van de Franse Gemeenschap betreffende de digitalisering en operationalisering van de procedures voor uitzonderlijk zittenblijven die van toepassing zijn tijdens het traject van de leerling in de gemeenschappelijke kern, punt 1 van de tweede algemene opmerking en de aangehaalde referenties, of Grondwettelijk Hof, 4 december 2025, 162/2025, B.23.1, of Grondwettelijk Hof, 22 september 2022, 110/2022, B.11.2.

om dergelijke vergelijkingen mogen verzoeken.

27. **Artikel 6 van de Eurodac-verordening verplicht de lidstaten eveneens om**, onder de autoriteiten die belast zijn met het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten, **een controlerende autoriteit aan te wijzen** die ervoor zorgt dat wordt voldaan aan de voorwaarden¹⁸ voor het verzoeken om vergelijking van biometrische of alfanumerieke gegevens voor rechtshandavingsdoeleinden, en waarvan het personeel als enige gemachtigd is om dergelijke verzoeken om toegang tot Eurodac te ontvangen en door te sturen. **Dit artikel 6 vereist het volgende: "De controlerende autoriteit staat los van de in artikel 5, lid 3, bedoelde operationele diensten en ontvangt van deze diensten geen instructies met betrekking tot de resultaten van de verificatie."** Daarnaast vereist dit artikel dat zij onafhankelijk optreedt bij de uitvoering van haar taken in het kader van deze verordening.
28. **Artikel 8septies in ontwerp (§§ 2 en 3) strekt ertoe deze artikelen 5 en 6 ten uitvoer te leggen, zoals blijkt uit de memorie van toelichting.** Een van de aldus aangewezen rechtshandavingsautoriteiten is de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen (van de FOD Financiën).
29. Naast het feit dat het aangewezen is om **de definitie van deze administratie op te nemen in de definities van de** voormelde **wet** van 15 december 1980, merkt de Autoriteit op dat zeker niet alle personeelsleden binnen deze administratie belast zijn met het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten. Bijgevolg is het aangewezen om, in plaats van deze administratie zonder nadere precisering aan te wijzen, **te verwijzen naar de ter zake bevoegde (onderzoeks?)dienst(en) van deze algemene administratie, of aan de Koning de taak te delegeren om deze dienst(en) aan te wijzen**; de bevoegdheid om deze dienst(en) aan te wijzen mag niet worden overgelaten aan de beoordeling van de FOD Financiën.
30. **Wat betreft de concrete doeleinden waarvoor deze dienst(en) toegang tot Eurodac kunnen krijgen**, herinnert de Autoriteit, zoals blijkt uit overweging 33 van de Eurodac-verordening, aan het volgende: *"Elke beperking van de uitoefening van het grondrecht op eerbiediging van het privéleven van personen van wie de persoonsgegevens in Eurodac worden verwerkt, dient overeenkomstig artikel 52, lid 1, van het Handvest [van de grondrechten van de Europese Unie] in overeenstemming te zijn met het recht, dat voldoende nauwkeurig moet zijn vastgesteld zodat personen hun gedrag kunnen aanpassen, dat personen moet beschermen tegen willekeur en dat voldoende duidelijk moet aangeven*

¹⁸ Zie hoofdstuk XI van de Eurodac-verordening. Overweging 35 van de Eurodac-verordening preciseert het volgende: *"Deze voorwaarden zijn streng omdat in de Eurodac-gegevensbank biometrische en alfanumerieke gegevens worden geregistreerd van personen die er niet van worden verdacht een terroristisch misdrijf of ander ernstig strafbaar feit te hebben gepleegd."*

over welke discretionaire bevoegdheid de bevoegde autoriteiten beschikken en op welke manier die wordt uitgeoefend." (onderstreept door de Autoriteit) Voorts blijkt uit overweging 30 van de Eurodac-verordening dat een mededeling van de Europese Commissie uit 2005 preciseert dat Eurodac slechts voor rechtshandavingsdoeleinden kan worden geraadpleegd "in welbepaalde gevallen [...] wanneer er een gegrond vermoeden bestaat dat iemand die een terroristisch misdrijf of ander ernstig strafbaar feit heeft gepleegd, om internationale bescherming heeft verzocht", en dat "het evenredigheidsbeginsel vereist dat Eurodac alleen voor deze doeleinden kan worden geraadpleegd als er sprake is van een doorslaggevend openbaarveiligheidsbelang, dat wil zeggen als het door de te identificeren crimineel of terrorist gepleegde feit zo laakbaar is dat het gerechtvaardigd is een gegevensbank te raadplegen waarin personen zonder strafblad worden geregistreerd", en dat "de drempel om Eurodac te raadplegen voor instanties die bevoegd zijn voor de nationale veiligheid dan ook altijd aanzienlijk hoger dient te liggen dan die voor het raadplegen van strafrechtelijke gegevensbanken".

31. Bijgevolg **moet artikel 8septies, § 2, in ontwerp, dat** als doeleinde voor de raadpleging van Eurodac door deze rechtshandavingsautoriteiten **de "fins de l'application de la loi"** in de Franse versie **en de "rechtshandavingsdoeleinden"** in de Nederlandse versie **vermeldt, worden aangepast. Naast het probleem van overeenstemming tussen de twee taalversies¹⁹ is deze bepaling in ontwerp** immers **in strijd met de Eurodac-verordening, aangezien zij de autoriteiten die belast zijn met het voorkomen of opsporen van strafbare feiten toestaat Eurodac te raadplegen voor andere doeleinden dan het voorkomen en opsporen van terroristische misdrijven en andere ernstige strafbare feiten, terwijl de Eurodac-verordening bepaalt dat enkel in die gevallen sprake is van een doorslaggevend belang omtrent de openbare veiligheid dat de raadpleging van de Eurodac-databank evenredig maakt met het nagestreefde doeleinde.** Artikel 8septies, § 2, moet derhalve dienovereenkomstig worden aangepast. De Autoriteit merkt tevens op dat artikel 33 van deze Eurodac-verordening de toegang van deze rechtshandavingsautoriteiten onderwerpt aan de eerbiediging van een subsidiariteitsbeginsel en vereist dat verzoeken om vergelijking noodzakelijk zijn in een specifiek geval, met inbegrip van specifieke (namelijk bepaalde) personen, en slechts indien de verzoeker redelijke gronden kan aanvoeren die rechtvaardigen dat de vergelijking wezenlijk zal bijdragen tot het voorkomen of opsporen van deze specifieke ernstige strafbare feiten, bijvoorbeeld wanneer er een gegronde verdenking bestaat dat de verdachte, de dader of het slachtoffer van een dergelijk strafbaar feit behoort tot een van de in deze Eurodac-verordening behandelde categorieën van betrokkenen²⁰. Zoals blijkt uit de overwegingen 73 en 74 van deze Eurodac-verordening, zijn systematische vergelijkingen van gegevens met Eurodac

¹⁹ Het lijkt erop dat dit artikel in het Nederlands is opgesteld. *A priori* kan het begrip "rechtshandavingsdoeleinder" worden vertaald als "aux fins du contrôle du respect de la loi".

²⁰ Artikel 47 van de Eurodac-verordening preciseert dat de persoonsgegevens alsook de geregistreerde zoekopdrachten van de rechtshandavingsautoriteiten na één maand uit alle nationale bestanden worden verwijderd indien de gegevens niet vereist zijn voor het specifieke lopende strafrechtelijke onderzoek in het kader waarvan de rechtshandavingsautoriteit om de gegevens heeft verzocht.

verboden en mogen raadplegingen van Eurodac slechts in specifieke gevallen worden toegestaan, wanneer zij noodzakelijk zijn om terroristische misdrijven of ernstige strafbare feiten te voorkomen of op te sporen; dit vereist dat er objectieve elementen voorhanden zijn om een verzoek om vergelijking in te dienen en dat een voorafgaande zoekactie in de nationale databanken geen resultaat heeft opgeleverd.

32. Voorts merkt de Autoriteit op dat **het voorontwerp van wet (1) noch nauwkeurig identificeert welke terroristische misdrijven naar Belgisch recht²¹ en welke ernstige strafbare feiten naar Belgisch recht²² een vergelijking van** door deze rechtshandhavingsautoriteiten verzamelde **biometrische gegevens** met de in Eurodac opgeslagen biometrische gegevens **kunnen rechtvaardigen (noch aan de Koning de taak delegeert om deze strafbare feiten, die het voorontwerp van wet zou bepalen, te preciseren), en (2) op geen enkele wijze de modaliteiten inzake de raadpleging van Eurodac procedureel regelt.** Nochtans gaat het om **twee fundamentele aspecten die moeten worden geregeld voor de tenuitvoerlegging van de Eurodac-verordening in Belgisch recht**, aangezien zij verband houden met de bepaling van een van de essentiële elementen van de raadpleging van Eurodac voor rechtshandhavingsdoeleinden, namelijk het doeleinde ervan.
33. **Wat betreft de bepaling van de omstandigheden waarin de rechtshandhavingsautoriteiten gemachtigd zijn om Eurodac te raadplegen en de noodzakelijke bepaling van de procedureregels ter zake**, beveelt de Autoriteit aan dat het voorontwerp van wet oplegt dat elk verzoek om raadpleging wordt onderworpen aan motiveringsvereisten, waarbij zowel (i) de omstandigheden die het verzoek rechtvaardigen, (ii) de concrete strafbare feiten die de raadpleging van Eurodac noodzakelijk maken en het verband ervan met de categorieën van personen die in Eurodac zijn geregistreerd, als (iii) de objectieve elementen die een redelijk vermoeden van betrokkenheid van de persoon bij het betrokken strafbare feit onderbouwen, worden geïdentificeerd²³. Dit vormt een belangrijke waarborg voor de bescherming van de rechten en belangen van de betrokkenen van wie de gegevens in Eurodac worden geraadpleegd, aangezien een dergelijke motivering en de verplichte bewaring ervan gedurende een redelijke termijn een *conditio sine qua non* is voor de doeltreffendheid van de controle op de rechtmatigheid van de verzoeken om raadpleging, zowel vooraf als achteraf.

²¹ Strafbare feiten naar Belgisch recht die overeenkomen met of gelijkwaardig zijn aan een strafbaar feit bedoeld in Richtlijn (EU) 2017/541 van 15 maart 2017 inzake terrorismebestrijding (artikel 2.1.o) van de Eurodac-verordening).

²² Strafbare feiten naar Belgisch recht die overeenkomen met of gelijkwaardig zijn aan ernstige strafbare feiten bedoeld in artikel 2.2 van Kaderbesluit 2002/584/JBZ, voor zover deze in België worden bestraft met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximumduur van ten minste drie jaar (artikel 2.1.p) van de Eurodac-verordening).

²³ Zie in dit verband bijvoorbeeld artikel 27, § 2, van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens.

34. **Wat betreft de bepaling in Belgisch recht van de betrokken strafbare feiten en meer in het bijzonder van de terroristische misdrijven, beveelt de Autoriteit aan** dat artikel 8septies, § 2, in ontwerp **voor de bepaling ervan** uitdrukkelijk verwijst naar artikel 137 van het Strafwetboek en naar artikel 371 van het nieuwe Strafwetboek. Zoals blijkt uit arrest 162/2025 van het Grondwettelijk Hof van 4 december jongstleden, "*omschrijven [deze artikelen] nauwkeurig, naar Belgisch recht, de misdrijven die als terroristische misdrijven kunnen worden gekwalificeerd*"²⁴. **Wat de "ernstige strafbare feiten" betreft**, aangezien de Eurodac-verordening deze definieert als "*strafbaar feit dat overeenkomt met of gelijkwaardig is aan een strafbaar feit bedoeld in artikel 2, lid 2, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ*"²⁵ dat volgens het nationale recht wordt bestraft met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximumduur van ten minste drie jaar²⁶ (onderstreept door de Autoriteit), **dient het voorontwerp van wet uitdrukkelijk naar deze definitie te verwijzen en de Koning te machtigen om deze categorieën van strafbare feiten te preciseren, zodat deze strafbare feiten op nauwkeurige en voorspelbare wijze in Belgisch recht worden bepaald en wordt vermeden dat Eurodac wordt geraadpleegd voor het voorkomen en/of het opsporen van gewone criminaliteit**²⁷. De Autoriteit verwijst de opsteller van het voorontwerp in dit verband naar haar uiteenzettingen, met inbegrip van de wijze waarop dit moet worden aangepakt, zoals opgenomen in de overwegingen 14 tot en met 24 van haar advies 108/2025²⁸ en in de overwegingen 92 tot en met 94 van haar advies 121/2023²⁹, die *mutatis mutandis* van toepassing zijn.
35. **Artikel 8septies, § 3, in ontwerp wijst als controlerende autoriteit die belast is met het toetsen van verzoeken om toegang tot Eurodac ter bestrijding van terrorisme of ernstige**

²⁴ Grondwettelijk Hof, 162/2025, B.31.4.

²⁵ Namelijk: "*deelname aan een criminele organisatie, terrorisme, mensenhandel, seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, illegale handel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, illegale handel in wapens, munitie en explosieven, corruptie, fraude, met inbegrip van fraude waardoor de financiële belangen van de Gemeenschap worden geschaad, witwassen van opbrengsten van misdrijven, vervalsing met inbegrip van namaak van de euro, informaticacriminaliteit, milieumisdrijven, met inbegrip van de illegale handel in bedreigde diersoorten en bedreigde planten- en boomsoorten, hulp bij illegale binnenkomst en illegaal verblijf, moord en doodslag, zware mishandeling, illegale handel in menselijke organen en weefsels, ontvoering, wederrechtelijke vrijheidsberoving en gijzeling, racisme en vreemdelingenhaat, georganiseerde of gewapende diefstal, illegale handel in cultuurgoederen, waaronder antiques en kunstvoorwerpen, oplichting, racketeering en afpersing, namaak van producten en productpiraterij, vervalsing van administratieve documenten en handel in valse documenten, vervalsing van betaalmiddelen, illegale handel in hormonale stoffen en andere groeibevorderaars, illegale handel in nucleaire en radioactieve stoffen, handel in gestolen voertuigen, verkrachting, opzettelijke brandstichting, misdrijven die onder de rechtsmacht van het Internationaal Strafhof vallen, kaping van vliegtuigen/schepen, sabotage*".

²⁶ Artikel 2.1.p).

²⁷ Zie in een vergelijkbaar verband Grondwettelijk Hof, 162/2025, B.31.6, waarin het volgende wordt gesteld: "[Een dergelijk] [...] koninklijk besluit zal het [...] mogelijk maken om nauwkeurig te voorzien welke inbreuken naar nationaal recht de aangewezen autoriteiten toelaten om het centrale Etias-systeem te raadplegen voor repressieve doeleinden." Zie ook, met betrekking tot de PNR-richtlijn waarin hetzelfde begrip wordt gehanteerd van strafbare feiten waarop naar nationaal recht een vrijheidsbenemende straf staat met een maximumduur van minstens drie jaar, HvJ-EU (Grote kamer), 21 juni 2022 (*Ligue des droits humains tegen Ministerraad*), zaak C-817/19, overwegingen 150 tot en met 152.

²⁸ Advies 108/2025 van 17 oktober 2025 met betrekking tot een ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van een referentiekader voor de raadpleging van ETIAS-gegevens voor repressieve doeleinden.

²⁹ Advies 121/2023 van 18 juli 2023 met betrekking tot een voorontwerp van wet betreffende de oprichting en de organisatie van de opdrachten van de ETIAS Nationale Eenheid.

criminaliteit (artikel 6 van de Eurodac-verordening) "de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus" aan. Krachtens de Eurodac-verordening is deze controlerende autoriteit belast met de controle op de naleving, bij verzoeken om toegang tot Eurodac, van de materiële en procedurele voorwaarden³⁰ die vereist zijn om de vergelijking van biometrische of alfanumerieke gegevens met de Eurodac-gegevens te verzoeken, en met de toezending van de verzoeken via het nationaal toegangspunt naar Eurodac.

36. De aanwijzing van de geïntegreerde politie **voldoet niet aan de vereisten van onafhankelijkheid en onpartijdigheid** (waaronder met name het ontbreken van een belangenconflict met de operationele eenheden die de verzoeken om toegang tot Eurodac zullen indienen), **zoals vereist door artikel 6 van de Eurodac-verordening**, aangezien diezelfde geïntegreerde politie wordt aangewezen als autoriteit die gemachtigd is om Eurodac te raadplegen voor rechtshandavingsdoeleinden, en gelet op de eigen opdrachten van de geïntegreerde politie.
37. Zoals blijkt uit de rechtspraak van het HvJ-EU, houdt het vereiste van onafhankelijkheid op strafrechtelijk gebied immers in dat de instantie die belast is met een voorafgaande toetsing enerzijds niet betrokken mag zijn bij de uitvoering van het betrokken strafrechtelijk onderzoek en anderzijds neutraal moet zijn ten opzichte van de partijen in de strafprocedure³¹.
38. **Gelet op de controle die deze controlerende autoriteit zal moeten uitoefenen en op het specifieke karakter ervan in het licht van het strafrecht, is de Autoriteit van oordeel dat als controlerende autoriteit de specifieke controleorganen moeten worden aangewezen die belast zijn met het toezicht op de bevoegde autoriteiten voor de voorkoming, de opsporing, het onderzoek en de vervolging van strafbare feiten** (namelijk het Controleorgaan op de politionele informatie, het Comité I – BIM-commissie en het Comité P).
39. Wat de administratie van de douane en accijnzen betreft, zou de opsteller van het voorontwerp van wet zich kunnen laten inspireren door wat is voorzien in een gelijkaardig domein, namelijk inzake de toegang tot passagiersgegevens, waarvoor dezelfde waarborg van tussenkomst van een onafhankelijke administratieve autoriteit vereist is. In dit verband wordt verwezen naar artikel 281, § 1, van de algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen, dat het Controleorgaan op de politionele informatie (het COC) aanwijst als toezichthoudende autoriteit voor de verzoeken om toegang van de administratie van de douane en accijnzen, en naar artikel 27 van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens, dat deze controle procedureel regelt.

³⁰ Zie met name hoofdstuk XI van de Eurodac-verordening, dat met name vereist dat per geval wordt gecontroleerd of er omstandigheden en objectieve elementen bestaan die een redelijk vermoeden rechtvaardigen dat de persoon, ten aanzien van wie een vergelijking in Eurodac wordt gevraagd, betrokken is bij ernstige vormen van criminaliteit of terroristische misdrijven.

³¹ HvJ-EU, 21 juni 2022, *Ligue des droits humains tegen Ministerraad*, C-817/19, ECLI:EU:C:2022:491, punt 244.

d. Aanwijzing van het nationaal toegangspunt (artikel 10 van het voorontwerp van wet – artikel 8*septies*, § 4, in ontwerp)

40. Artikel 8*septies*, § 4, in ontwerp wijst de dienst Printrak van de Dienst Vreemdelingenzaken aan als nationaal toegangspunt tot Eurodac. Zoals blijkt uit de Eurodac-verordening, is dit nationaal toegangspunt "het aangewezen nationale systeem dat communiceert met Eurodac" (artikel 2.1.k) van de Eurodac-verordening); elke lidstaat moet een enkel nationaal toegangspunt hebben dat belast is met het doorsturen naar Eurodac van de verzoeken om vergelijking met de Eurodac-gegevens die uitgaan van de rechtshandhavingsautoriteiten en die zijn goedgekeurd door de controlerende autoriteit.
41. Met het oog op de voorspelbaarheid **dient het begrip "dienst Printrak" te worden gedefinieerd** door het voorontwerp van wet of, meer waarschijnlijk, door de Koning, zoals blijkt uit het advies van de Raad van State over het voorontwerp van wet³².
42. Aangezien deze dienst alle nationale verzoeken om toegang tot Eurodac moet centraliseren, beveelt de Autoriteit tevens aan te **bepalen dat deze dienst verplicht is deze toegangen te loggen, zodat gedurende 10 jaar informatie wordt bewaard over wie toegang heeft gehad tot welke gegevens over wie, wanneer en waarom**. Indien redenen in verband met de staatsveiligheid verhinderen dat bepaalde aspecten van de logging door deze dienst kunnen worden bewaard, dient uitsluitend voor deze gevallen (die dan moeten worden bepaald) te worden voorzien in een identificatie van het betrokken dossier, zodat deze informatie in geval van een controle bij de betrokken autoriteiten kan worden geverifieerd.
43. Hierover bevraagd, merkte de afgevaardigde van de minister het volgende op: "*Het concept van het concept van een nationaal toegangspunt ("point d'accès", er wordt dus niet gesproken over "point de contact") lijkt ons niet noodzakelijk in te houden dat de verschillende autoriteiten met toegang zijn vrijgesteld om hun eigen loggings bij te houden (zie ook artikel 51 eurodac-verordening over loggings, dat niet in de eerste plaats verwijst naar het nationaal toegangspunt).*"
44. Het komt inderdaad aan elke verwerkingsverantwoordelijke toe om een passende beveiliging van zijn verwerkingen van persoonsgegevens te waarborgen en daartoe technische en organisatorische maatregelen te treffen, waaronder een correcte logging van de toegangen tot databanken zoals Eurodac en een adequaat gebruikers- en toegangsbeheer. Artikel 48 van de Eurodac-verordening legt specifieke verplichtingen op inzake gegevensbeveiliging, waaronder de invoering van een beveiligingsplan dat

³² Advies van de Raad van State, 78.750/4, p. 33.

waarborgt "dat het mogelijk is om na te gaan en vast te stellen welke gegevens wanneer, door wie en met welk doel in Eurodac zijn verwerkt", hetgeen enkel mogelijk is door middel van een adequate logging van de toegangen. **Indien niet wordt bepaald dat de dienst Printrak, op de hierboven beschreven wijze, alle toegangen tot Eurodac logt, dient aan de Koning de taak te worden gedelegeerd om te preciseren wie belast zal zijn** met deze logging, zodat een volledige logging van alle toegangen wordt verzekerd en artikel 48 van de Eurodac-verordening wordt uitgevoerd.

45. **Wat betreft het bijhouden van de specifieke documentatie met betrekking tot elke toegang tot Eurodac voor rechtshandavingsdoeleinden, zoals voorzien in artikel 51 van de Eurodac-verordening, dient om dezelfde redenen ook de organisatie van het bijhouden van deze documentatie aan de Koning te worden gedelegeerd.**

e. Aanwijzing van de verwerkingsverantwoordelijken (artikel 10 van het voorontwerp van wet – artikel 8septies, § 5, in ontwerp)

46. Artikel 8septies, § 5, in ontwerp bepaalt het volgende:

"De Dienst Vreemdelingenzaken, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal, is de verantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens in Eurodac door de Dienst Vreemdelingenzaken. De contactgegevens van deze verantwoordelijke voor de verwerking worden openbaar gemaakt op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken en omvatten een postadres en een e-mailadres.

De Koning duidt de verantwoordelijken aan voor de verwerking van persoonsgegevens in Eurodac door andere autoriteiten en regelt de wijze van openbaarmaking van hun contactgegevens."

47. Toen hem werd gevraagd voor welke gegevensverwerkingen de Dienst Vreemdelingenzaken als verwerkingsverantwoordelijke wordt gekwalificeerd, antwoordde de afgevaardigde het volgende: "verwerkingen" wordt hier beschouwd in de gebruikelijke (ruime) zin van de GDPR, namelijk niet enkel invoeren (wijzigingen, schrappingen), maar ook consultaties, en dit voor alle wettelijke doeleinden in hoofde van de DVZ (of desnoods ook eventuele onwettelijke opzoeken die zouden plaatsvinden vanuit DVZ)."

48. Het is derhalve aangewezen om **in artikel 8septies, § 5, in ontwerp te preciseren dat deze kwalificatie geldt voor** alle invoeringen en raadplegingen in Eurodac die door de Dienst Vreemdelingenzaken worden verricht ter verwezenlijking van de doeleinden bedoeld in § 1, 1° (zoals deze, overeenkomstig de aanbeveling van de Autoriteit, dienen te worden herformuleerd).

49. Indien wordt beslist dat de dienst Printrak alle toegangen tot Eurodac zal loggen, dient deze logging eveneens te worden opgenomen in de lijst van de beoogde verwerkingen.

50. Ter informatie merkt de Autoriteit eveneens op dat de loutere vermelding van de contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken, hoewel dit een

relevante transparantiemaatregel is, niet volstaat om te voldoen aan de informatieverplichtingen die zowel door artikel 42 van de Eurodac-verordening als door de artikelen 12 tot en met 14 van de AVG worden opgelegd.

f. Verplichte verzameling van biometrische gegevens van bepaalde onderdanen van landen buiten de Europese Unie en bewaring/verdere verwerking van deze gegevens door de Dienst Vreemdelingenzaken (artikel 11 van het voorontwerp van wet – artikel 8*octies* in ontwerp)

51. Zoals uit de memorie van toelichting blijkt, voegt artikel 11 van het voorontwerp van wet in de bovengenoemde wet van 15 december 1980 een nieuw artikel 8*octies* in “*dat handelt over de biometrische gegevens in kader van Eurodac*”. Het neemt gedeeltelijk het vroegere artikel 51/3 van deze wet over en voert artikel 13 van de Eurodac-verordening uit. Dit artikel 11 gaat echter verder dan deze uitvoering, aangezien het de verwerking van biometrische gegevens door de Dienst Vreemdelingenzaken uitbreidt ten opzichte van wat de Eurodac-verordening voorziet.
52. Vingerafdrukken en gezichtsopnamen van buitenlandse onderdanen die om internationale bescherming of een gelijkaardige regeling verzoeken, zijn biometrische persoonsgegevens in de zin van artikel 4.14 van de AVG. **De verzameling en de gecentraliseerde bewaring van biometrische gegevens gedurende een lange periode vormen geenszins onschuldige maatregelen op het vlak van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.** De verwerking van biometrische gegevens met het oog op de unieke identificatie van natuurlijke personen wordt beschouwd als een verwerking van gevoelige gegevens in de zin van artikel 9 van de AVG. Het verbod op de verwerking van deze gegevens kan alleen worden opgeheven op basis van **artikel 9.2.g) van de AVG. Dat artikel vereist dat er een reden van zwaarwegend algemeen belang bestaat, dat de modaliteiten inzake de verwerking evenredig zijn met het nagestreefde doel, dat de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt geëerbiedigd, en dat er passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene**³³.
53. Artikel 13 van de Eurodac-verordening verplicht de lidstaten om biometrische gegevens te verzamelen van personen ouder dan 6 jaar die:
- bij hen een verzoek om internationale bescherming indienen zoals bedoeld in artikel 27 van Verordening (EU) 2024/1348; of

³³ Zie hierover advies 19/2018 van 28 februari 2018 van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer met betrekking tot het voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen “Binnenlandse Zaken”, punt 62 en volgende, en het advies op eigen initiatief 108/2018 van 17 oktober 2018 over hetzelfde wetsontwerp, punt 20 en volgende.

- zijn geregistreerd met het oog op de uitvoering van een toelatingsprocedure uit hoofde van het Uniekader voor hervestiging en toelating op humanitaire gronden, behalve indien de lidstaat negatief beslist over de toelating op humanitaire gronden zonder de biometrische gegevens te vergelijken; of
- “[zijn] [...] *geregistreerd met het oog op de uitvoering van een toelatingsprocedure uit hoofde van het Uniekader voor hervestiging en toelating op humanitaire gronden en: a) aan wie die lidstaat internationale bescherming of humanitaire status [...] verleent overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1350; b) van wie die lidstaat de toelating weigert op een van de in artikel [6.1] [...] van die verordening genoemde gronden; of c) voor wie die lidstaat de toelatingsprocedure stopzet omdat die persoon overeenkomstig artikel 7 van die verordening geen toestemming heeft verleend of deze heeft ingetrokken*”;
- zijn toegelaten volgens een nationale hervestigingsregeling;
- onderdanen zijn van een land buiten de Europese Unie of staatlozen zijn en die
 - i. komende uit een derde land, door de bevoegde controleautoriteiten zijn aangehouden in verband met het irregulier overschrijden over land, over zee of door de lucht van de grens van die lidstaat, en die niet zijn teruggezonden of die fysiek op het grondgebied van de lidstaat blijven en niet in afzondering of bewaring worden gehouden gedurende de gehele periode tussen de aanhouding en de verwijdering op grond van de beslissing hen terug te zenden; of
 - ii. illegaal op het grondgebied van de lidstaat verblijven; of
 - iii. zijn ontscheept op het grondgebied van de lidstaat na een opsporings- en reddingsoperatie als bedoeld in Verordening (EU) 2024/1351; of
 - iv. tijdelijke bescherming genieten op het grondgebied van een lidstaat op grond van Richtlijn 2001/55/EG.

54. Zoals blijkt uit artikel 13, wordt de verzameling van biometrische gegevens opgelegd met het oog op de volgende doeleinden:

- (1) de bepaling van de lidstaat die, krachtens Verordening (EU) 2024/1351, verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming;
- (2) de verlening van internationale bescherming of van een humanitaire status aan een onderdaan van een derde land in de zin van Verordening (EU) 2024/1350;
- (3) de beheersing van irreguliere migratie, de opsporing van secundaire bewegingen binnen de Unie en de identificatie van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en staatlozen; en
- (4) de verlening van tijdelijke bescherming in de zin van Richtlijn 2001/55/EG in geval van een massale toestroom van ontheemden.

55. **Het voorontwerp van wet heft artikel 51/3 van de voormelde wet** van 15 december 1980 **op**, dat is opgenomen in hoofdstuk II (betreffende "*Vluchtelingen en personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen*") van titel II van deze wet, die betrekking heeft op "*Aanvullende en afwijkende bepalingen betreffende bepaalde categorieën van vreemdelingen*". Dit artikel 51/3 voorziet in de mogelijkheid om biometrische gegevens (vingerafdrukken en gezichtsopnamen) te verzamelen van vreemdelingen die een verzoek om internationale bescherming indienen bij België (of die België verplicht is over te nemen krachtens Europese regelgeving betreffende de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming), alsook van vreemdelingen voor wie er aanwijzingen bestaan dat zij reeds een dergelijk verzoek om bescherming hebben ingediend. **Artikel 51/3 bepaalt bovendien op limitatieve wijze de doeleinden waarvoor deze biometrische gegevens mogen worden gebruikt**, namelijk de vaststelling van de identiteit van de vreemdeling, de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor het verzoek om internationale bescherming, en de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.
56. **Terwijl artikel 51/3 wordt opgeheven, voegt het voorontwerp van wet in een meer algemeen hoofdstuk van de voormelde wet van 15 december 1980**, namelijk hoofdstuk II betreffende "*Toegang tot het grondgebied, kort verblijf en illegaal verblijf*" van titel I van deze wet, die betrekking heeft op "*Algemene bepalingen*", **een artikel 8octies in, dat het volgende bepaalt:**
- "Art. 8octies. § 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "afname van biometrische gegevens" verstaan het nemen van vingerafdrukgegevens en het maken van gezichtsopnamegegevens, zoals bedoeld in artikel 2, lid 1, punten q), r) en s), van Verordening (EU) 2024/1358.*
- § 2. De biometrische gegevens van vreemdelingen bedoeld in artikel 15, lid 1, artikel 18, leden 1 en 2, artikel 20, lid 1, artikel 22, lid 1, artikel 23, lid 1 en artikel 24, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1358, worden afgenomen op initiatief van de Minister of van zijn gemachtigde. Zij mogen eveneens afgenomen worden op initiatief van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of zijn gemachtigde, van een officier van de gerechtelijke politie, met inbegrip van diegene wiens bevoegdheid beperkt is, van een officier van de bestuurlijke politie, van een directeur van een strafinrichting, of van de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger.*
- Overeenkomstig artikel 18, lid 4, van de vermelde verordening (EU) 2024/1358 kunnen de biometrische gegevens van vreemdelingen bedoeld in dit artikel 18 ook afgenomen worden door een andere lidstaat, het Asielagentschap van de Europese Unie of een bevoegde internationale organisatie.*
- § 3. Onverminderd de eventuele toepassing van artikel 41, lid 1, punt b), van de Verordening (EU) 2024/1348 en van paragraaf 4, is de weigering om zijn biometrische gegevens vrijwillig te laten afnemen een schending van de medewerkingsplicht bedoeld in artikel 1, § 2, 3°.*
- § 4. De biometrische gegevens die overeenkomstig dit artikel worden afgenomen, kunnen worden opgeslagen in de gegevensbank van Dienst Vreemdelingenzaken.*
- De biometrische gegevens worden gedurende een termijn van 10 jaar bewaard. Zij worden vernietigd indien de vreemdeling overeenkomstig artikel 49 als vluchteling erkend wordt, wanneer hem de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend overeenkomstig artikel 49/2, of wanneer hij de Belgische nationaliteit verwerft.*
- De biometrische gegevens mogen gebruikt worden voor de doeleinden bedoeld in artikel 8septies, § 1, eerste lid, 1°."*
57. In tegenstelling tot het huidige artikel 51/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, dat voorziet in een **mogelijkheid** tot het verzamelen van biometrische gegevens, **legt artikel 8octies in ontwerp**

een systematische verzameling van deze biometrische gegevens op. Hoewel dit overeenstemt met de laatste wijzigingen van de Eurodac-verordening, merkt de Autoriteit op dat **de Eurodac-verordening ook bepaalt dat in bepaalde omstandigheden en voor bepaalde categorieën van personen deze biometrische gegevens niet mogen worden verzameld.** (Zie bijvoorbeeld artikel 13.5, artikel 14 betreffende minderjarigen, en artikel 18.2.c) van die verordening.) Hierover bevestigd, antwoordde de gedelegeerde van de minister het volgende: *"De omstandigheid dat (in kader van de Eurodac-verordening) afgenomen vingerafdrukken eventueel niet opgeslagen en bewaard zouden worden in de Eurodac-verordening zelf, belet niet dat ze nationaal opgeslagen kunnen worden. Artikel 8octies heeft juist als doel dit mogelijk te maken."*

58. **Bij gebrek aan een rechtvaardiging die voldoet aan de in punt 52 hierboven uiteengezette vereisten, is de Autoriteit van oordeel dat een dergelijke uitbreiding van de omstandigheden waarin dergelijke gegevens worden verzameld ten opzichte van wat de Eurodac-verordening voorziet, niet aanvaardbaar is. Het is derhalve aangewezen om artikel 8octies in ontwerp aan te passen om daarin de omstandigheden vast te leggen waarin deze gegevens niet worden verzameld, zoals bepaald in de Eurodac-verordening, of op zijn minst in dit verband te verwijzen naar de relevante bepalingen van de Eurodac-verordening.**
59. Wat betreft de autoriteiten die op grond van artikel 8octies in ontwerp belast worden met de verzameling van biometrische gegevens, dient vooreerst, zoals blijkt uit de ontvangen aanvullende informatie, **de Dienst Vreemdelingenzaken te worden aangeduid in plaats van de minister of diens gemachtigde.**
60. Gevraagd naar de reden(en) die rechtvaardigen dat het CGVS en de directeur van een strafinrichting worden gemachtigd om deze biometrische gegevens te verzamelen, heeft de gedelegeerde van de minister enkel geantwoord **met betrekking tot de directeur van een strafinrichting**, waarbij hij aanvoerde **dat een gedetineerde een verzoek om internationale bescherming kan indienen**³⁴. Hiervan wordt akte genomen en dit dient te worden gepreciseerd in de memorie van toelichting. **Wat de machtiging van het CGVS betreft, is de Autoriteit van oordeel dat, bij gebrek aan een afdoende rechtvaardiging ter zake, zijn machtiging om deze gegevens te verzamelen moet worden geschrapt.**
61. Gevraagd naar de reden(en) die rechtvaardigen dat ambassades en consulaten worden gemachtigd om de biometrische gegevens van de betrokkenen te verzamelen, heeft de gedelegeerde het volgende

³⁴ Artikel 71/2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Dit maakt het dus noodzakelijk dat de directeur van de strafinrichting biometrische gegevens verzamelt van de verzoeker om internationale bescherming die in de gevangenis vastzit.

geantwoord: "De consulaten werden vermeld wegens hun mogelijk rol in kader van hervestiging (art. 18 Eurodac-verordening). Hier bestaat (nog) geen nationaal juridisch kader of afspraken rond, maar we wilden de mogelijke rol van de consulaten in dit verband niet a priori uitsluiten." Bijgevolg **dient deze machtiging voor ambassades en consulaten te worden geschrapt, aangezien zij eerst moeten worden gemachtigd om verzoeken om hervestiging en toelating op humanitaire gronden te beheren.**

62. Ten slotte **dient**, om zowel de doeltreffendheid van deze verplichte verzameling van biometrische gegevens als de voorspelbaarheid ervan te waarborgen en om te vermijden dat deze verzameling onnodig door meerdere autoriteiten/administraties wordt herhaald, **aan de Koning de taak te worden gedelegeerd om de gevallen te bepalen waarin elke autoriteit/administratie gehouden is tot deze verzameling over te gaan**, en dit in het kader van "de administratieve maatregelen ter waarborging van de naleving van de verplichting om biometrische gegevens te verstrekken" die bij nationaal recht moeten worden vastgesteld (artikel 13.3 van de Eurodac-verordening).
63. Artikel 13.3 van de Eurodac-verordening bepaalt dat de bij nationaal recht vastgestelde maatregelen ter waarborging van de naleving van de verplichting om biometrische gegevens te verstrekken, doeltreffend, evenredig en afschrikkend moeten zijn en **het gebruik van dwangmiddelen als uiterste redmiddel** kunnen behelzen. De memorie van toelichting preciseert dienaangaande dat "artikel 37 Wet Politieambt reeds de nationale rechtsgrond biedt voor dergelijke dwang door de politie". Overeenkomstig hetgeen in de Eurodac-verordening is bepaald, beveelt de Autoriteit aan om **in artikel 8octies in ontwerp te voorzien dat een dergelijk gebruik van dwangmiddelen slechts als uiterste redmiddel kan worden aangewend.**
64. In tegenstelling tot het huidige artikel 51/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, dat op duidelijke wijze de **doeleinden** bepaalt waarvoor de aldus verzamelde biometrische gegevens mogen worden gebruikt, **bepaalt artikel 8octies, § 4, laatste lid, dat "de biometrische gegevens mogen [...] worden [gebruikt] voor de doeleinden bedoeld in artikel 8septies, § 1, eerste lid, 1°, dat op zijn beurt verwijst naar bepaalde bepalingen van de Eurodac-verordening die het doel van Eurodac beschrijven zonder de concrete doeleinden te bepalen waarvoor de biometrische gegevens mogen worden gebruikt.** Een dergelijke werkwijze komt de leesbaarheid van de norm niet ten goede en voldoet niet aan de vereisten van voorspelbaarheid die voortvloeien uit het legaliteitsbeginsel in zijn materiële dimensie (zie de uiteenzettingen hierover in de punten 14 tot en met 21 van dit advies). In plaats daarvan moet concreet worden gepreciseerd waarom deze biometrische gegevens worden verzameld.

65. Aangezien de Belgische wetgever niet bevoegd is om de gegevensverwerkingen te regelen die worden uitgevoerd door andere lidstaten van de Europese Unie of door de Europese instellingen, **dient het tweede lid van artikel 8octies, § 2, in ontwerp te worden geschrapt, waarin wordt bepaald dat de biometrische gegevens van verzoekers om internationale bescherming kunnen worden afgenomen door "een andere lidstaat, het Asielagentschap van de Europese Unie of een bevoegde internationale organisatie".**
66. Door verder te gaan dan de uitvoering van de Eurodac-verordening voorziet artikel 8octies in ontwerp in **de verdere verwerking door de Dienst Vreemdelingenzaken van de aldus verzamelde biometrische gegevens**, door te bepalen dat *"de biometrische gegevens die overeenkomstig dit artikel worden afgenomen, kunnen worden opgeslagen in de gegevensbank van Dienst Vreemdelingenzaken [en] [...] gedurende een termijn van 10 jaar [worden] bewaard"*, tenzij de persoon op wie de biometrische gegevens betrekking hebben, vóór het verstrijken van die termijn wordt erkend als vluchteling, de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend of de Belgische nationaliteit verwerft (artikel 8octies, § 4, in ontwerp).
67. **De gecentraliseerde bewaring van biometrische gegevens** (zoals vingerafdrukken of gezichtsopnamen) **vormt een aanzienlijke inmenging in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Wanneer men buiten het specifieke kader van de Eurodac-verordening treedt, kan het verbod op de verwerking van biometrische gegevens** zoals voorzien in artikel 9 van de AVG **slechts worden opgeheven door een nationale wet die een dergelijke gegevensverwerking regelt, voor zover deze wordt gerechtvaardigd door een reden van zwaarwegend algemeen belang, de evenredigheid van de modaliteiten inzake de geregelde verwerking wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt geëerbiedigd en er passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkenen**³⁵.
68. Er moet worden vastgesteld dat het voorontwerp van wet **geen dergelijke redenen van zwaarwegend algemeen belang aanvoert** (er wordt geen specifiek doeleinde vermeld), dat het voorontwerp van wet geen enkele verwerkingsmodaliteit voorziet om de evenredigheid van de beoogde verwerking te waarborgen, en dat geen enkele maatregel wordt getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkenen. Het is moeilijk te voorzien welke verwerkingen met deze biometrische gegevens zullen worden uitgevoerd en, zoals hieronder wordt

³⁵ Zie hierover advies 19/2018 van 28 februari 2018 van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer met betrekking tot het voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen "Binnenlandse Zaken", punt 62 en volgende, en het advies op eigen initiatief 108/2018 van 17 oktober 2018 over hetzelfde wetsontwerp, punt 20 en volgende.

toegelicht, kan men twijfelen aan de noodzaak van een dergelijke centralisatie van deze gegevens gedurende 10 jaar.

69. De artikelsgewijze bespreking preciseert enkel dat "*het [...] interessant [kan] zijn om de gegevens die door België werden ingevoerd in Eurodac eveneens nationaal te bewaren. Dit bv. omwille van de nationale bewaartermijn die in bepaalde gevallen langer is dan die van Eurodac (...), of ook om in een enkele (nationale) databank, in casu e-Migration van de DVZ, een overzicht te hebben van alle vreemdelingen met een link met België. Voor vele opzoekingen zal een dergelijke nationale databank immers volstaan, dan is het niet nodig een opzoeking te doen in Eurodac met ook gegevens afkomstig van alle andere lidstaten. Het aantal diensten (en ambtenaren) binnen DVZ dat concreet toegang dient te hebben tot Eurodac kan dan enigszins beperkt worden, wat interessant is in het licht van "privacy by design".*"
70. De Autoriteit kan zich niet vinden in deze vaststelling. Artikel 8*octies* in ontwerp vertoont meerdere ernstige tekortkomingen in het licht van het recht op bescherming van persoonsgegevens. **Naast het ontbreken van een bepaling van de essentiële elementen van de verwerking die bestaat in het aanleggen en het beheren van de beoogde databank, roept het feit dat de Dienst Vreemdelingenzaken gedurende 10 jaar alle biometrische gegevens van de beoogde vreemdelingen zal bewaren, vragen op inzake de noodzakelijkheid, de voorspelbaarheid, de verenigbaarheid met het beginsel van opslagbeperking en de evenredigheid.**
71. **Zodra er op Europees niveau een biometrische databank is opgezet en de gebruiksmodaliteiten ervan zijn gereguleerd om te voldoen aan de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid, is het in strijd met het beginsel van noodzakelijkheid en minimale gegevensverwerking om daarvan een duplicaat te maken, temeer daar het in dit geval *a priori* gaat om het nastreven van dezelfde doeleinden** inzake het beheer van verzoeken om internationale bescherming en gelijkaardige regelingen, en artikel 40 van de Eurodac-verordening uitdrukkelijk het volgende bepaalt: "*De lidstaat van herkomst heeft toegang tot de gegevens die hij heeft toegezonden en die in Eurodac zijn opgeslagen overeenkomstig deze verordening.*"
72. **Bovendien brengt het dubbel bewaren van biometrische gegevens in verschillende databanken een aanzienlijk risico met zich mee voor de kwaliteit van de verwerkte gegevens, alsook een risico op doelafwijking**, en dreigt het de door artikel 48 van de Eurodac-verordening opgelegde beveiligingsmaatregelen voor Eurodac-gegevens te ondermijnen of ineffectief te maken.

73. Bovendien, hoewel dezelfde doeleinden lijken te worden nagestreefd, **bepaalt artikel 8 octies, § 4, in ontwerp dat de biometrische gegevens gedurende 10 jaar door de Dienst Vreemdelingenzaken zullen worden bewaard, wat langer is dan voorzien in de Eurodac-verordening**; dit is niet verenigbaar met het beginsel van opslagbeperking van de AVG (artikel 5.1.e van de AVG), aangezien de verschillende bewaartermijnen waarin Eurodac voorziet, variërend van 3 tot 10 jaar vanaf de verzameling van de gegevens, zijn vastgesteld in functie van wat noodzakelijk is in elke situatie die aanleiding geeft tot die verzameling. Zoals de Raad van State in zijn advies over het voorontwerp van wet heeft opgemerkt³⁶, **geeft de loutere vaststelling dat de Eurodac-verordening in bepaalde gevallen de bewaartermijn van gegevens beperkt tot minder dan 10 jaar, de nationale wetgever niet de bevoegdheid om een langere nationale bewaartermijn vast te stellen – integendeel.**
74. **Om de voorgaande redenen is de Autoriteit van oordeel dat artikel 8 octies, § 4, eerste en tweede lid, in ontwerp niet kan worden aangenomen.**
75. Ten slotte merkt de Autoriteit, volledigheidshalve, ook op dat alvorens te voorzien in het bijhouden van een dergelijke databank door de Dienst Vreemdelingenzaken, een voorafgaande analyse moet worden uitgevoerd van het evenredige en noodzakelijke karakter van een dergelijke ingrijpende en risicovolle maatregel, alsook, in geval van een positief en naar behoren gemotiveerd resultaat van deze analyses, van de specifieke beschermingsmodaliteiten die moeten worden voorzien. Uit de memorie van toelichting blijkt overigens niet dat er ter zake een **gegevensbeschermingseffectbeoordeling** werd uitgevoerd. Een dergelijke beoordeling is vereist vóór de uitvoering van dit type gegevensverwerking krachtens artikel 35.3.b) van de AVG, en het is soms noodzakelijk dat de resultaten ervan in de norm tot uiting komen (bijvoorbeeld door het voorzien in de vereiste passende waarborgen).
76. Ten slotte herinnert de Autoriteit eraan **dat bij de authenticatie van natuurlijke personen steeds moet worden vermeden dat biometrische gegevens worden gecentraliseerd in een databank, en dat de voorkeur moet worden gegeven aan een zeer beperkte bewaartermijn, namelijk de tijd die nodig is voor de aanmaak van het identiteitsbewijs** (en de opname daarin van de biometrische gegevens van de houder) **dat aan de natuurlijke persoon wordt afgegeven**³⁷. Overigens worden asielzoekers **ingeschreven in het Rijksregister**³⁸ en wordt aan hen **een verblijfstitel of een vreemdelingenkaart** toegekend; dit zou moeten voldoen aan de behoeften van

³⁶ Advies 78.750/4 van de Raad van State van 5 februari 2026, p. 34.

³⁷ Zie in dit verband het advies op eigen initiatief 108/2018 van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, *op. cit.*, punt 20 en volgende.

³⁸ Krachtens artikel 71/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de vreemdeling die een asielverzoek of een verzoek om internationale bescherming (of een daarmee gelijkgesteld verzoek) heeft ingediend, vanaf het moment van dat verzoek onmiddellijk ingeschreven in het wachtregister.

de Dienst Vreemdelingenzaken op het gebied van identificatie en authenticatie van deze personen bij de vervulling van zijn taken van openbare dienstverlening, aangezien de afgifte van deze kaarten wordt voorafgegaan door de vereiste formaliteiten inzake identificatie en authenticatie. Zoals blijkt uit artikel 6 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, bevatten de vreemdelingenkaarten de foto van de betrokkene en het digitale beeld van de vingerafdrukken van de wijsvinger van de linker- en van de rechterhand (die slechts gedurende 3 maanden in een databank worden bewaard, namelijk de tijd die nodig is voor de aanmaak van die kaarten). Bovendien is de Koning eveneens gemachtigd om op dezelfde wijze te werk te gaan voor de verblijfstitels.

g. Verzameling en bewaring van documenten van verzoekers (artikel 25 van het voorontwerp van wet – artikel 48/6 in ontwerp)

77. Om de procedure voor een verzoek om internationale bescherming in België aan te passen aan Verordening (EU) 2024/1347³⁹ en om gevolg te geven aan arrest nr. 23/2021 van het Grondwettelijk Hof⁴⁰, wijzigt artikel 25 van het voorontwerp van wet artikel 48/6 van de voormelde wet van 15 december 1980, dat de neerlegging, de bewaring en de teruggave regelt van de documenten die door de verzoekers worden verstrekt ter ondersteuning van hun verzoek om internationale bescherming.
78. Artikel 48/6 in ontwerp bepaalt niet langer welke documenten moeten worden voorgelegd bij het asielverzoek, maar verwijst enkel naar "*alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek*". Hoewel, zoals vermeld in de memorie van toelichting, artikel 4 van de voormelde Verordening (EU) 2024/1347 deze bepaling bevat, **beveelt de Autoriteit met het oog op de voorspelbaarheid aan dat artikel 48/6 in ontwerp preciseert dat het gaat om alle documenten waarover de verzoeker beschikt, zoals bedoeld in artikel 4.2 van de voormelde Verordening (EU) 2024/1347.**
79. De bespreking bij het artikel in ontwerp preciseert dat onder een **identiteitsdocument** wordt verstaan: een document dat een foto of een biometrisch gegeven bevat. Met het oog op de voorspelbaarheid **moet een dergelijke precisering in het dispositief zelf van de wet worden opgenomen.**
80. Terwijl het huidige artikel 48/6 het volgende bepaalt: "*De nationale en internationale documenten die de identiteit of de nationaliteit van de verzoeker vaststellen en waarvan de originelen zo spoedig*

³⁹ Verordening (EU) 2024/1347 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming.

⁴⁰ In dit arrest beslist het Hof in B.22. het volgende: "*In zoverre het bepaalt dat de originele documenten die van aard zijn de identiteit of de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming vast te stellen, in beginsel in het administratief dossier moeten worden bewaard tijdens de volledige duur van de behandeling van het verzoek, schendt artikel 48/6, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 het recht op eerbiediging van het privéleven van de betrokken vreemdelingen.*"

mogelijk zijn neergelegd, worden bewaard in het administratief dossier van de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties gedurende de volledige duur van de behandeling van dit verzoek.", bepaalt artikel 48/6, § 1, tweede lid, in ontwerp dat "een kopie van deze documenten [...] in het administratief dossier [wordt] bewaard" en dat slechts "indien de minister of zijn gemachtigde of Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meent dat een onderzoek van de echtheid van een document aangewezen is", "[...] het origineel document [kan] worden ingehouden voor de periode noodzakelijk voor het uitvoeren van een dergelijk onderzoek". De leden 5 en 6 van dezelfde bepaling in ontwerp bepalen eveneens dat "de teruggave van de originele stukken aan de verzoeker [...] [...] op aanvraag [gebeurt]" en dat "de teruggave van de nationaliteits- en identiteitsdocumenten bedoeld in het tweede lid gebeurt nadat het onderzoek naar de echtheid beëindigd is" en dat alle "originele stukken [...] vervroegd [kunnen] worden teruggegeven indien de verzoeker een geldige reden aanbrengt".

81. Aangezien uit de ontvangen aanvullende informatie blijkt dat niet de minister maar de Dienst Vreemdelingenzaken geval per geval beoordeelt of een onderzoek naar de echtheid moet worden uitgevoerd, **dient in plaats van "de minister of zijn gemachtigde" te worden verwezen naar de Dienst Vreemdelingenzaken.** Met het oog op voorspelbaarheid en gelijke behandeling beveelt de Autoriteit eveneens aan **te preciseren welke omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een dergelijk onderzoek, op zijn minst op basis van een gemotiveerde beslissing, gesteund op onderbouwde elementen die twijfel doen rijzen over de echtheid van de betrokken documenten.**
82. Zoals blijkt uit de ontvangen aanvullende informatie en naar aanleiding van het advies van de Raad van State over het voorontwerp van wet, zal artikel 48/6, § 1, derde en vijfde lid, in ontwerp terecht bepalen dat enkel de ondersteunende stukken die geen persoonsgegevens bevatten in origineel zullen worden bewaard en dat het origineel slechts zal worden opgevraagd indien dit noodzakelijk is om de echtheid ervan te onderzoeken. De Autoriteit neemt hier akte van.
83. Voor het overige heeft de Autoriteit geen bijkomende opmerkingen over artikel 48/6, § 1, in ontwerp, behalve dat er in het zevende lid een vertaalfout is geslopen. De woorden "ten gevolge van een onderzoek naar de echtheid door de bevoegde autoriteiten" zouden in de Franse versie moeten worden vertaald als "à la suite de la vérification de son authenticité par les autorités compétentes" en niet als "à la suite de son authentification par les autorités compétentes".

h. Registratie van verzoeken om internationale bescherming (artikel 35 van het voorontwerp van wet)

84. Artikel 27 van de Eurodac-verordening verplicht de bevoegde autoriteiten om verzoeken onverwijld te

registreren, uiterlijk 5 dagen nadat het verzoek is gedaan, en bepaalt op uitputtende wijze welke gegevens van de verzoeker moeten worden verzameld, tenzij deze al werden verkregen voordat het verzoek werd gedaan.

85. Artikel 50/1, § 1, in ontwerp bepaalt dat "*de minister of zijn gemachtigde*" het verzoek registreert. Om de doeltreffendheid van deze registratieverplichting en de daarmee samenhangende informatieverplichting te waarborgen, **moet de ter zake bevoegde administratie duidelijk worden aangewezen, namelijk – zoals blijkt uit de ontvangen aanvullende informatie – de Dienst Vreemdelingenzaken, in plaats van te bepalen dat "de minister of zijn gemachtigde" instaat voor de registratie van het verzoek.**

i. Opname van het persoonlijk onderhoud tussen de verzoeker om internationale bescherming en het CGVS (artikel 58 van het voorontwerp van wet)

86. Artikel 58 van het voorontwerp van wet voegt een nieuw artikel 57/5 *quinquies* toe aan de voormelde wet van 15 december 1980 om te voorzien in de opname van het persoonlijk onderhoud dat het CGVS minstens één keer moet voeren met elke verzoeker om internationale bescherming.
87. Hoewel paragraaf 1 van dit artikel 57/5 *quinquies* de bewoordingen overneemt van artikel 14.2 van Verordening (EU) 2024/1348 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie, merkt de Autoriteit op dat **het doeleinde waarvoor deze opname wordt gemaakt in de wet moet worden gepreciseerd**, in plaats van enkel te bepalen dat de verzoeker om internationale bescherming in kennis wordt gesteld van dat doeleinde. Zoals blijkt uit de verstrekte aanvullende informatie en gelet op artikel 14.3 van diezelfde verordening, dat bepaalt dat "*in geval van twijfel over de door de verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud afgelegde verklaringen, [...] de [...] opname [prevaleert]*" op de schriftelijke weergave van dat onderhoud, en gelet op het feit dat deze opname als bewijs wordt toegelaten in het kader van de beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, is de Autoriteit van oordeel dat in artikel 57/5 *quinquies* moet worden bepaald dat **het doeleinde van deze opname erin bestaat** de kwaliteit van de schriftelijke weergave van het onderhoud te verifiëren in geval van twijfel daaromtrent, alsook om, in voorkomend geval, als bewijsmiddel te dienen voor een dergelijk kwaliteitsgebrek in het kader van de beroepsprocedure tegen de beslissing van het CGVS.
88. Paragraaf 2 van artikel 57/5 *quinquies* in ontwerp bepaalt het volgende: "*De verzoeker heeft toegang tot de geluidsopname bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op het instellen van een beroep, of, in geval van beroep, bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van artikel 2.19 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.*" Wat die toegang bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ("RvV")

betreft, merkt de Autoriteit op dat dit onverenigbaar is met de huidige formulering van artikel 2.19 in ontwerp van de wet betreffende de RvV (dat aan de Autoriteit werd meegedeeld in het kader van een andere adviesaanvraag), aangezien daarin momenteel het volgende wordt bepaald: "*Indien de verzoekende partij meent dat de schriftelijke weergave geen correcte afspiegeling is van het persoonlijk onderhoud, kan hij zich beroepen op de geluidsopname. Hiertoe dient hij in de eerst mogelijke procedureakte: 1° nauwkeurig en concreet, met tijdsaanduiding, aan geven op welk vlak de schriftelijke weergave van het persoonlijk onderhoud niet overeenstemt met de geluidsopname, en 2° aan te tonen dat dit feit een beslissende invloed heeft gehad op de beoordeling van de behoefte aan internationale bescherming.*" (onderstreept door de Autoriteit) Aangezien deze verificatie toegang tot de opname vereist en die opname volgens artikel 57/5 *quinquies* in ontwerp bij de RvV kan worden opgevraagd, is de Autoriteit van mening dat **de in artikel 2.19 opgenomen vereiste om dit kwaliteitsgebrek in de eerst mogelijke procedureakte aan te voeren, onmogelijk kan worden nageleefd en dat deze moet worden geschrapt.**

89. De Autoriteit neemt akte van de aanvullende informatie van de gedelegeerde, volgens welke de beveiligingsmaatregelen rond de opname en de bewaring ervan bij koninklijk besluit zullen worden vastgesteld. Zij **beveelt aan om de vaststelling van deze beveiligingsmodaliteiten uitdrukkelijk te delegeren in artikel 57/5 *quinquies* in ontwerp.**

j. Afname van de persoonlijke onderhouden door het CGVS via videoconferentie (artikel 59 van het voorontwerp van wet)

90. Artikel 59 van het voorontwerp van wet voegt een nieuw artikel 57/5 *sexies* toe aan de voormelde wet van 15 december 1980 om te bepalen dat het CGVS de persoonlijke onderhouden met verzoekers om internationale bescherming via videoconferentie kan voeren (wat momenteel reeds voorzien is in het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de rechtspleging voor het CGVS):

"Art. 57/5sexies. §1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan in gerechtvaardigde omstandigheden het persoonlijk onderhoud per videoconferentie voeren.

§2. De verzoeker kan schriftelijk en in de proceduretaal de redenen voor een eventueel bezwaar tegen het persoonlijk onderhoud per videoconferentie aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meedelen, binnen de termijn bepaald bij koninklijk besluit.

§3. Als hij de reden die ter verantwoording van het bezwaar bedoeld in paragraaf 2 geldig acht, roept de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker op een latere datum opnieuw op voor een persoonlijk onderhoud of verzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hem om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen.

§4. Wanneer er tijdens het persoonlijk onderhoud wordt vastgesteld dat het niet aangewezen is dat het onderhoud per videoconferentie wordt gevoerd, roept de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker op een latere datum op om het persoonlijk onderhoud verder te zetten of verzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hem om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen."

91. Vooreerst dient **het begrip "videoconferentie"** te worden **gedefinieerd**. In dit verband kan de

opsteller van het voorontwerp van wet zich laten inspireren door de definitie die is opgenomen in de gecoördineerde wetten op de Raad van State, namelijk: "*een rechtstreekse audiovisuele verbinding, in real time, met als doel het verzekeren van een multidirectionele en gelijktijdige communicatie van beeld en geluid en een visuele, auditieve en verbale interactie tussen meerdere geografische van elkaar verwijderde personen of groepen van personen*"⁴¹.

92. De persoonsgegevens die in het kader van dit persoonlijk onderhoud worden verstrekt en verwerkt, zullen vaak behoren tot bijzondere categorieën van gegevens in de zin van artikel 9 van de AVG en betrekking hebben op personen die zich in een kwetsbare situatie bevinden. Zoals de Autoriteit reeds heeft benadrukt in haar advies 119/2020 van 26 november 2020⁴², **moeten er dus passende waarborgen worden voorzien voor het houden van dergelijke zittingen via videoconferentie en moeten de gebruikte middelen de naleving van de AVG waarborgen.**
93. De loutere verwijzing naar "*gerechtvaardigde omstandigheden*" om te bepalen wanneer dit onderhoud via videoconferentie plaatsvindt, herhaalt enkel artikel 13.10 van voormelde Verordening (EU) 2024/1348 en draagt noch bij tot de voorspelbaarheid, noch tot het beginsel dat dergelijke videoconferenties uitzonderlijk moeten blijven, zoals blijkt uit overweging 15 van die verordening. Het is dan ook aangewezen om **in artikel 57/5sexies in ontwerp te bepalen dat dergelijke onderhouden slechts bij wijze van uitzondering via videoconferentie worden gehouden, wanneer de omstandigheden dit rechtvaardigen. Er dient tevens, op zijn minst in de memorie van toelichting, melding te worden gemaakt van de omstandigheden die dit kunnen rechtvaardigen**, namelijk, zoals blijkt uit de ontvangen aanvullende informatie: redenen in verband met de volksgezondheid; een verzoek van de verzoeker om internationale bescherming omdat het voor hem onmogelijk of zeer moeilijk is om zich te verplaatsen vanwege zijn kwetsbaarheid, gezondheidsredenen of familiale redenen (waarbij in die gevallen de toestemming van de verzoekers onontbeerlijk lijkt); zijn situatie in detentie; het feit dat hij zich op een overzees gebied bevindt; of het feit dat het voor hem onmogelijk of zeer moeilijk is om ter plaatse te beschikken over een tolk die over de vereiste tolkvaardigheden beschikt.
94. Om dezelfde redenen is de Autoriteit van mening dat moet worden **bepaald dat het houden van een onderhoud via videoconferentie op grond van door de verzoekers aangevoerde moeilijkheden** (zoals moeilijkheden om zich te verplaatsen om gezondheidsredenen, wegens hun kwetsbaarheid of om familiale redenen) **alleen kan plaatsvinden op verzoek van de verzoeker zelf**, en dat **de mogelijkheid die aan verzoekers om internationale bescherming wordt**

⁴¹ Artikel 27/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

⁴² Zie in dit verband advies 07/2023 over het voorontwerp van wet tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en advies 119/2020 over het voorontwerp van wet houdende diverse tijdelijke en structurele bepalingen inzake justitie in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19.

geboden, in § 2 van de bepaling in ontwerp, **om** met opgave van redenen **bezwaar te maken tegen het houden van een onderhoud via videoconferentie, zich derhalve moet beperken tot de overige gevallen.**

95. De bepaling in ontwerp bevat geen nadere regels voor de gegevensverwerkingen die noodzakelijkerwijs door het CGVS zullen worden uitgevoerd wanneer het persoonlijke onderhoud via videoconferentie voert; nochtans dient hierin te worden voorzien als waarborg voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Zoals blijkt uit de verstrekte aanvullende informatie, **zal het CGVS geen opnames maken van de videoconferentie. Het is aangewezen dit uitdrukkelijk te verbieden en te bepalen**, naar het voorbeeld van artikel 27/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, **dat het CGVS, bij het houden van dergelijke onderhoud via videoconferentie, zijn verwerkingen van persoonsgegevens beperkt tot het verzamelen van gegevens betreffende de personen die aan het onderhoud deelnemen en die noodzakelijk zijn voor de werking van het videoconferentiesysteem, alsmede tot de gegevensverwerkingen die nodig zijn voor de realtime overdracht van beeld en geluid aan deze personen**⁴³.

96. Er dient eveneens te worden **bepaald dat het CGVS de verwerkingsverantwoordelijke is voor deze verwerkingen van persoonsgegevens.**

97. Tot slot **moeten**, eveneens als waarborg voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, **aanvullende voorwaarden worden opgenomen** in artikel 57/5*sexies* in ontwerp, **opdat het CGVS kan beslissen om de onderhoud via videoconferentie te laten plaatsvinden**, namelijk dat de personen die aan het onderhoud via videoconferentie deelnemen, daaraan op effectieve wijze kunnen deelnemen, dat zij zonder technische belemmeringen kunnen worden gezien en gehoord, dat zij dezelfde rechten genieten als bij fysieke onderhoud en dat zij, indien zij worden bijgestaan door een advocaat of vertegenwoordiger, tijdens het onderhoud via videoconferentie vertrouwelijk met hem kunnen communiceren.

k. Bewaartermijn van het paspoort van het land van herkomst dat bij het CGVS in bewaring moet worden gegeven (artikel 72 van het voorontwerp van wet – artikel 57/8/1 in ontwerp)

98. Artikel 72 van het voorontwerp van wet wijzigt artikel 57/8/1 van de voormelde wet van 15 december 1980 om met name **de bewaartermijn vast te stellen waarbinnen het CGVS het paspoort van het land van herkomst bewaart** van vreemdelingen die als vluchteling zijn erkend en die krachtens artikel 57/8/1, eerste lid, verplicht zijn dit paspoort bij het CGVS in bewaring te geven.

⁴³ Zie in dit verband het bovengenoemde advies 07/2023.

99. Dit artikel wordt aldus aangevuld met een derde lid dat het volgende bepaalt: "*Het paspoort kan worden teruggevraagd wanneer het paspoort niet langer geldig is of wanneer de betrokkene het burgerschap van een lidstaat heeft verworven.*"
100. Door dit te bepalen, voorziet de bepaling in ontwerp dat de paspoorten van het land van herkomst van de beoogde personen worden bewaard tot het ogenblik waarop om hun teruggave wordt verzocht, maar **wordt niet vastgelegd wat er gebeurt met paspoorten die niet worden opgeëist; dit dient te worden bepaald om de maximale termijn waarbinnen het CGVS deze paspoorten bewaart op passende en volledige wijze vast te leggen.**

OM DEZE REDENEN,

is de Autoriteit van mening dat de volgende aanpassingen in het voorontwerp van wet moeten worden aangebracht:

1. precisering van de aanwijzing van de autoriteiten die belast zijn met de screening, door aan de Koning een delegatie te verlenen om de omstandigheden te bepalen waarin elke aangewezen autoriteit optreedt, of door deze omstandigheden vast te leggen in artikel 8^{quater} in ontwerp (punten 2 tot en met 6);
2. delegatie aan de Koning/minister van de taak om de categorieën van functies te bepalen die gemachtigd zijn om toegang te hebben tot de (of tot bepaalde) databanken die voor de screening moeten worden geraadpleegd, of tot Eurodac, en beperking van deze functies tot het strikt noodzakelijke minimum (punten 7 en 23);
3. vermelding in de memorie van toelichting van de wettelijke bepalingen waarbij aan de aangewezen autoriteiten de taken van openbare dienstverlening worden toegekend die hun toegang tot Eurodac rechtvaardigen (punt 13);
4. precisering/rectificatie van de doeleinden waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken gemachtigd is om Eurodac te raadplegen (punten 14 tot en met 19);
5. rectificatie van de doeleinden waarvoor het CGVS gemachtigd is om Eurodac te raadplegen overeenkomstig punt 21;
6. toekenning aan de consulaten van de bevoegdheid inzake het beheer van visumaanvragen en bepaling van de gevallen waarin dit beheer in plaats daarvan door de Dienst Vreemdelingenzaken moet worden verricht (punt 22);
7. schrapping van de delegatie aan de Koning om de doeleinden waarvoor Eurodac wordt gebruikt uit te breiden, gelet op de strijdigheid ervan met artikel 22 van de Grondwet (punt 25);
8. precisering van de soorten diensten binnen de administratie van de douane en accijnzen die gemachtigd zijn om vergelijkingen met Eurodac-gegevens aan te vragen overeenkomstig punt 29;

9. aanpassing van artikel 8*septies*, § 2, in ontwerp overeenkomstig punt 31, teneinde de doeleinden waarvoor Eurodac door de rechtshandhavingsautoriteiten mag worden gebruikt te beperken tot de beperkte doeleinden die in de Eurodac-verordening zijn vastgelegd;
10. identificatie in artikel 10 van terroristische misdrijven en ernstige strafbare feiten naar Belgisch recht, en vaststelling van een ad-hocprocedure voor verzoeken om vergelijking van rechtshandhavingsautoriteiten (punten 32 tot en met 34 en punt 39);
11. aanpassing van de aanwijzing van de controlerende autoriteit overeenkomstig punt 38 (punten 35 tot en met 39);
12. definitie van het begrip "dienst Printrak" en oplegging van verplichtingen inzake kwaliteitsvolle logging van de toegang tot Eurodac, zodat een volledige logging wordt gewaarborgd (punten 41 tot en met 44);
13. delegatie aan de Koning van de organisatie van het bijhouden van de documentatie zoals bedoeld in artikel 51 van de Eurodac-verordening (punt 45);
14. precisering van de gegevensverwerkingen waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken als verwerkingsverantwoordelijke wordt gekwalificeerd (punten 46 tot en met 49);
15. vaststelling, in artikel 8*octies* in ontwerp, van de omstandigheden waarin biometrische gegevens van buitenlandse onderdanen worden verzameld (punten 57 en 58);
16. precisering van de autoriteiten die gemachtigd zijn om biometrische gegevens van buitenlandse onderdanen te verzamelen en van de omstandigheden van deze verzameling overeenkomstig de punten 59, 60 en 62, en schrapping van de machtiging van het CGVS en (in afwachting van de aanpassing van hun opdracht inzake het beheer van verzoeken om hervestiging en toelating op humanitaire gronden) van de ambassades en consulaten (punten 59 tot en met 62);
17. precisering dat het gebruik van dwangmiddelen door de ordediensten bij de verzameling van biometrische gegevens slechts als uiterste redmiddel kan worden aangewend (punt 63);
18. precisering van de concrete doeleinden waarvoor biometrische gegevens van buitenlandse onderdanen worden verzameld (punt 64), overeenkomstig wat thans is bepaald in artikel 51/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, dat door het voorontwerp van wet wordt opgeheven;
19. schrapping van artikel 8*octies*, § 2, tweede lid, in ontwerp wegens gebrek aan bevoegdheid (punt 65);
20. schrapping van artikel 8*octies*, § 4, eerste en tweede lid, om de in de punten 66 tot en met 76 uiteengezette redenen;
21. precisering van de in artikel 48/6 in ontwerp bedoelde documenten overeenkomstig punt 78;
22. definitie van het begrip "identiteitsdocument" overeenkomstig punt 79;
23. precisering dat het de Dienst Vreemdelingenzaken is, en niet de minister, die, op basis van een gemotiveerde beslissing, beoordeelt of de echtheid van een door de buitenlandse

- onderdaan overgelegd document moet worden onderzocht (punt 81) en die overgaat tot de registratie van verzoeken om internationale bescherming (punten 84 en 85);
24. bepaling van het doeleinde waarvoor de opname van het onderhoud tussen de verzoeker om internationale bescherming en het CGVS wordt gemaakt (punt 87);
 25. definitie van het begrip "videoconferentie" overeenkomstig punt 91;
 26. aanpassing van artikel 57/5 *sexies* overeenkomstig de punten 93 tot en met 98;
 27. bepaling van de maximale bewaartermijn van de paspoorten van het land van herkomst van vluchtelingen die door het CGVS worden verzameld (punt 100).

beveelt de Autoriteit tevens aan om artikel 2.19 in ontwerp van het voorontwerp van wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan te passen teneinde het in overeenstemming te brengen met artikel 57/5 *quinquies*, § 2, van het voorontwerp van wet (punt 88).

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Alexandra Jaspar, directeur